2024/3011

18.12.2024.

UREDBA (EU) 2024/3011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 27. studenoga 2024.

o prijenosu postupaka u kaznenim stvarima

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 82. stavak 1. drugi podstavak točke (b) i (d),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([1]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([2]),

budući da:

(1) Unija je sebi za cilj postavila održavanje i razvoj područja slobode, sigurnosti i pravde.

(2) Haškim programom za jačanje slobode, sigurnosti i pravde u Europskoj uniji ([3]) od država članica zahtijeva se da razmotre mogućnosti koncentracije kaznenog progona u prekograničnim multilateralnim predmetima u jednoj državi članici, s ciljem povećanja učinkovitosti kaznenog progona uz istodobno jamčenje dobrog sudovanja.

(3) Programom mjera za primjenu načela uzajamnog priznavanja odluka u kaznenim stvarima ([4]) poziva se na uspostavu instrumenta koji bi omogućio prijenos kaznenih postupaka u druge države članice.

(4) Potreban je daljnji razvoj pravosudne suradnje među državama članicama kako bi se povećalo učinkovito i dobro kazneno sudovanje u okviru zajedničkog područja slobode, sigurnosti i pravde te kako bi se osiguralo da najprimjerenija država članica istražuje ili kazneno progoni kazneno djelo. Posebno, zajednička pravila za države članice u pogledu prijenosa kaznenog postupka mogla bi pomoći u sprečavanju nepotrebnih usporednih kaznenih postupaka u različitim državama članicama u vezi s istim činjenicama i istom osobom, što bi moglo dovesti do povrede načela ne bis in idem. Tim zajedničkim pravilima mogao bi se također smanjiti broj višestrukih kaznenih postupaka koji se u vezi s istim činjenicama ili u vezi s istom osobom vode u različitim državama članicama. Tim zajedničkim pravilima ujedno se želi osigurati da je moguće prenijeti kazneni postupak ako se predaja osobe radi kaznenog progona na temelju europskog uhidbenog naloga, u skladu s Okvirnom odlukom Vijeća 2002/584/PUP ([5]), odgodi ili odbije, na primjer zbog vođenja usporednog kaznenog postupka u drugoj državi članici za isto kazneno djelo, kako bi se izbjeglo da osoba protiv koje se vodi kazneni progon prođe nekažnjeno.

(5) Zajednička pravila o prijenosu kaznenih postupak ključna su i za učinkovitu borbu protiv prekograničnog kriminala što je posebno važno kad je riječ o kaznenim djelima koja su počinile organizirane kriminalne skupine, kao što su trgovina drogom, krijumčarenje migranata, trgovina ljudima, trgovina vatrenim oružjem, kaznena djela protiv okoliša, kibernetički kriminalitet ili pranje novca. Kazneni progon organiziranih kriminalnih skupina koje djeluju u više država članica može uzrokovati velike poteškoće uključenim tijelima. Prijenos kaznenog postupka važan je alat kojim bi se ojačala borba protiv organiziranih kriminalnih skupina koje djeluju u cijeloj Uniji.

([1]) SL C, C/2023/869, 8.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/869/oj.
([2]) Stajalište Europskog parlamenta od 23. travnja 2024. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 5. studenoga 2024.
([3]) SL C 53, 3.3.2005., str. 1.
([4]) SL C 12, 15.1.2001., str. 10.
([5]) Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18.7.2002., str. 1.).

(6) Kako bi se osigurala djelotvorna suradnja između tijelâ podnositelja zahtjeva i tijelâ primatelja zahtjeva u vezi s prijenosom kaznenog postupka, pravila o takvom prijenosu trebalo bi utvrditi pravno obvezujućim i izravno primjenjivim aktom Unije.

(7) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati na sve zahtjeve za prijenos izdane u okviru kaznenog postupka.

(8) Cilj je Okvirne odluke Vijeća 2009/948/PUP ([6]) spriječiti situacije u kojima se protiv iste osobe vode usporedni kazneni postupci u različitim državama članicama u vezi s istim činjenicama, što bi moglo dovesti do pravomoćnog okončanja tih postupaka u dvije ili više država članica. Tom okvirnom odlukom stoga se uspostavlja postupak za izravna savjetovanja među nadležnim tijelima predmetnih država članica u cilju postizanja konsenzusa o djelotvornom rješenju kojim se nastoje izbjeći negativne posljedice takvih usporednih postupaka te gubitak vremena i resursa tih nadležnih tijela. Ako ta nadležna tijela nakon savjetovanja u skladu s tom okvirnom odlukom odluče koncentrirati postupke u jednoj državi članici prijenosom kaznenog postupka, taj bi prijenos trebalo provesti u skladu s ovom Uredbom.

(9) Drugi pravni akti u području kaznenih stvari, posebno oni koji se odnose na posebne vrste kaznenih djela, kao što su Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća ([7]) i okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP ([8]) i 2008/841/PUP ([9]), sadržavaju odredbe o čimbenicima koje se mora uzeti u obzir kada se kazneni postupci žele centralizirati u jednoj državi članici u slučaju da više država članica može valjano provesti kazneni progon na temelju istih činjenica. Ako nadležna tijela predmetnih država članica nakon suradnje u skladu s tim pravnim aktima odluče centralizirati kaznene postupke u jednoj državi članici prijenosom kaznenog postupka, taj bi prijenos trebalo provesti u skladu s ovom Uredbom.

(10) Doneseno je nekoliko pravnih akata Unije o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda i sudskih odluka u kaznenim stvarima, među kojima su posebno okvirne odluke Vijeća 2005/214/PUP ([10]), 2008/909/PUP ([11]) i 2008/947/PUP ([12]). Ovom se Uredbom dopunjuju navedene okvirne odluke te ona ne utječe na njihovu primjenu.

(11) Ova Uredba ne utječe na spontanu razmjenu informacija uređenu drugim pravnim aktima Unije.

(12) Ova se Uredba ne primjenjuje na odluke o preraspodjeli, spajanju ili razdvajanju predmeta u vezi s kojima je Ured europskog javnog tužitelja izvršio svoju nadležnost u skladu s Uredbom Vijeća (EU) 2017/1939 ([13]).

(13) Za potrebe ove Uredbe države članice trebale bi imenovati svoja nadležna tijela na način kojim se promiče načelo izravnog kontakta među tim tijelima.

(14) Za potrebe ove Uredbe i u interesu olakšavanja njezine djelotvorne primjene u cijeloj Uniji, ako zbog strukture domaćih pravnih sustava država članica s običajnim pravom njihovi sudovi i tužitelji nisu u mogućnosti poduzeti popratne mjere uz odluku o prihvaćanju ili odbijanju prijenosa kaznenog postupka, takve bi popratne mjere trebalo moći poduzeti drugo tijelo koje je nadležno za poduzimanje mjera u kaznenom postupku. Uključenost takvog nadležnog tijela ni na koji način ne bi trebala dovesti u pitanje odluku, koju treba donijeti isključivo sudac, sud,

([6]) Okvirna odluka Vijeća 2009/948/PUP od 30. studenoga 2009. o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (SL L 328, 15.12.2009., str. 42.).
([7]) Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.3.2017., str. 6.).
([8]) Okvirna odluka Vijeća 2002/475/PUP od 13. lipnja 2002. o suzbijanju terorizma (SL L 164, 22.6.2002., str. 3.).
([9]) Okvirna odluka Vijeća 2008/841/PUP od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala (SL L 300, 11.11.2008., str. 42.).
([10]) Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2005. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na novčane kazne (SL L 76, 22.3.2005., str. 16.).
([11]) Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL L 327, 5.12.2008., str. 27.).
([12]) Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja na presude i probacijske odluke s ciljem nadzora probacijskih mjera i alternativnih sankcija (SL L 337, 16.12.2008., str. 102.).
([13]) Uredba Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”) (SL L 283, 31.10.2017., str. 1.).

istražni sudac ili javni tužitelj, o prihvaćanju ili odbijanju prijenosa kaznenog postupka, koja bi trebala nužno uključivati njegovu ocjenu razloga za odbijanje na temelju ove Uredbe. Uključivanjem bilo kojeg drugog nadležnog tijela isključivo se nastoje olakšati takvo donošenje sudskih odluka i djelotvorna primjena ove Uredbe.

(15) Ako je to potrebno zbog strukture njihovih domaćih pravnih sustava, države članice trebale bi moći imenovati jedno ili više središnjih tijela za administrativno slanje i primanje zahtjeva za prijenos kaznenog postupka, kao i za drugu službenu korespondenciju povezanu s takvim zahtjevima. Takva bi središnja tijela ujedno mogla pružati administrativnu potporu i imati koordinacijske i pomoćne uloge, čime bi se olakšalo i poticalo prihvaćanje zahtjeva za prijenos kaznenog postupka.

(16) U nekim se pravnim aktima Unije od država članica već zahtijeva da poduzmu potrebne mjere kako bi utvrdile nadležnost za određena kaznena djela, kao što su ona povezana s terorističkim aktivnostima na temelju Direktive (EU) 2017/541 ili s krivotvorenjem eura na temelju Direktive 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([14]), u slučajevima kada je predaja osobe odbijena.

(17) Kako bi se osiguralo da je moguće prenijeti kazneni postupak u skladu s ovom Uredbom kad god to nalažu interesi učinkovitog i dobrog sudovanja i djelotvorne zaštite temeljnih prava osumnjičenika, okrivljenika i žrtava, kako je utvrđeno u pravu Unije, ovom bi Uredbom trebalo predvidjeti nadležnost u posebnim slučajevima tako da država primateljica zahtjeva može izvršavati nadležnost u vezi s kaznenim djelima na koja je primjenjivo nacionalno pravo države podnositeljice zahtjeva. Država primateljica zahtjeva trebala bi biti nadležna za kaznena djela za koja se traži prijenos kaznenog postupka kad god se smatra da je ta država članica najprimjerenija za provedbu kaznenog progona predmetnog kaznenog djela. Pravila o nadležnosti predviđena u ovoj Uredbi ne bi trebala sprečavati države članice da donesu nacionalne mjere kako bi osigurale da mogu izvršavati nadležnost u posebnim slučajevima predviđenima u ovoj Uredbi.

(18) Osim nadležnosti koja je već predviđena nacionalnim pravom države primateljice zahtjeva, nadležnost bi trebalo utvrditi na temelju posebnih razloga utvrđenih u ovoj Uredbi kad god se smatra da je ta država članica najprimjerenija za provedbu kaznenog progona. Država primateljica zahtjeva trebala bi biti nadležna u situacijama u kojima država primateljica zahtjeva odbije predati osumnjičenika ili okrivljenika za kojeg je izdan europski uhidbeni nalog i koji se nalazi u državi primateljici zahtjeva i državljanin je te države ili u njoj ima boravište, ako se takvo odbijanje temelji na posebnim razlozima utvrđenima u ovoj Uredbi. Na primjer, nadležnost bi trebalo utvrditi ako se predaja odbije na temelju članka 4. točke 7. podtočke (b) Okvirne odluke 2002/584/PUP, koja se primjenjuje u situacijama kada su kaznena djela počinjena izvan državnog područja države članice izdavanja uhidbenog naloga, a pravo države članice izvršenja ne dopušta progon zbog istih kaznenih djela ako su počinjena izvan njezina državnog područja. To bi se pravilo moglo primijeniti u situacijama u kojima kazneno djelo na državnom području druge države članice ili treće zemlje počine državljani drugih država članica ili državljani trećih zemalja, a osumnjičenik ili okrivljenik ima boravište u državi primateljici zahtjeva. To je od posebne važnosti kad je riječ o teškim kaznenim djelima kojima se krše temeljne vrijednosti međunarodne zajednice, kao što su ratni zločini ili genocid, kod kojih bi se mogao javiti rizik od nekažnjavanja zbog odbijanja europskog uhidbenog naloga na temelju članka 4. točke 7. podtočke (b) Okvirne odluke 2002/584/PUP. Država primateljica zahtjeva trebala bi također biti nadležna ako kazneno djelo proizvodi svoje učinke ili uzrokuje štetu uglavnom u državi primateljici zahtjeva. Štetu bi trebalo uzeti u obzir pod uvjetom da je ona jedno od obilježja kaznenog djela, u skladu s nacionalnim pravom države primateljice zahtjeva. Država primateljica zahtjeva trebala bi također biti nadležna ako je u toj državi već u tijeku kazneni postupak protiv istog osumnjičenika ili okrivljenika u vezi s drugim činjenicama tako da bi se o svom navodnom kažnjivom postupanju te osobe moglo odlučivati u okviru jedne nadležnosti ili ako je u toj državi u tijeku kazneni postupak protiv drugih osoba u vezi s istim, djelomično istim ili povezanim činjenicama, što bi moglo biti posebno relevantno za koncentraciju istrage i kaznenog progona zločinačke organizacije u jednoj državi članici. U oba bi slučaja osumnjičenik ili okrivljenik u kaznenom postupku koji se prenosi trebao biti državljanin države primateljice zahtjeva ili u njoj imati boravište.

(19) Kako bi se ispunila svrha ove Uredbe i spriječili sukobi nadležnosti, posebno uzimajući u obzir one države članice čiji se pravni sustavi temelje na obveznom kaznenom progonu i one u kojima je kazneni progon obvezan samo za određena kaznena djela, država podnositeljica zahtjeva, kada zahtijeva prijenos kaznenog postupka, trebala bi se moći odreći postupanja radi kaznenog progona dotične osobe zbog kaznenog djela za koje se traži prijenos. Stoga bi

([14]) Direktiva 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirnu odluku Vijeća 2000/383/PUP (SL L 151, 21.5.2014., str. 1.).

ovom Uredbom trebalo dopustiti nadležnim tijelima države podnositeljice zahtjeva da se odreknu postupanja u kaznenom postupku ili da prekinu ili obustave kazneni postupak koji se pred njima vodi u korist države članice za koju je utvrđeno da je primjerenija za provedbu kaznenog progona, čak i ako bi, u skladu s nacionalnim pravom, ta tijela imala dužnost provesti kazneni progon. Time se ne bi trebale dovoditi u pitanje odredbe ove Uredbe o učincima prijenosa kaznenog postupka u državi podnositeljici zahtjeva.

(20) Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i načela priznata u Povelji Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”) i u Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

(21) Ova Uredba ne utječe na postupovna prava utvrđena u Povelji ili u drugim pravnim aktima Unije, kao što su direktive 2010/64/EU ([15]), 2012/13/EU ([16]), 2013/48/EU ([17]), (EU) 2016/343 ([18]), (EU) 2016/800 ([19]) i (EU) 2016/1919 ([20]) Europskog parlamenta i Vijeća za države članice koje su njima obvezane. Tijelo podnositelj zahtjeva osobito bi trebalo osigurati da se ta prava, kako su predviđena pravom Unije i nacionalnim pravom, poštuju kada zahtijeva prijenos kaznenog postupka na temelju ove Uredbe.

(22) Države članice trebale bi osigurati da se pri primjeni ove Uredbe uzmu u obzir potrebe ranjivih osoba. U skladu s Preporukom Komisije od 27. studenoga 2013. o postupovnim jamstvima za ranjive osobe osumnjičene ili optužene u kaznenom postupku ([21]), ranjivim osumnjičenim ili optuženim osobama trebale bi se smatrati sve osumnjičene ili optužene osobe koje nisu sposobne razumjeti kazneni postupak ili u njemu učinkovito sudjelovati zbog svoje dobi, psihičkog ili fizičkog stanja ili bilo kakva oblika invaliditeta.

(23) Slično tome, države članice trebale bi osigurati da se pri primjeni ove Uredbe vodi računa o postupovnim pravima osumnjičenika i okrivljenika u istražnom zatvoru, uzimajući u obzir, ako je primjereno, Preporuku Komisije (EU) 2023/681 ([22]).

(24) Tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi moći zatražiti prijenos kaznenog postupka na vlastitu inicijativu, nakon savjetovanja s tijelom primateljem zahtjeva ili bez tog savjetovanja, ili na prijedlog osumnjičenika ili okrivljenika ili na prijedlog žrtve. Ovom se Uredbom ne bi trebala nametati obveza podnošenja zahtjeva za prijenos ili obveza prijenosa kaznenog postupka. Kada razmatra bi li trebalo izdati zahtjev za prijenos kaznenog postupka, tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi ocijeniti bi li takav prijenos služio cilju učinkovitog i dobrog sudovanja, među ostalim i je li razmjeran i primjeren za svrhu predmetnog postupka. Ta bi se ocjena trebala provoditi na pojedinačnoj osnovi kako bi se utvrdila država članica koja je najprimjerenija za provedbu kaznenog progona predmetnog kaznenog djela.

(25) Pri ocjenjivanju opravdanosti zahtjeva za prijenos kaznenog postupka tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi uzeti u obzir nekoliko kriterija, čiji bi se prioritet i važnost trebali temeljiti na činjenicama i meritumu svakog pojedinačnog predmeta. Trebalo bi razmotriti sve relevantne čimbenike u najboljem interesu pravde. Na primjer, ako je kazneno djelo počinjeno u cijelosti ili djelomično na državnom području države primateljice zahtjeva ili su većina učinaka ili znatan dio štete prouzročene kaznenim djelom, ako su ti učinci ili šteta dio obilježja kaznenog djela koji su nastali na državnom području države primateljice zahtjeva, trebalo bi se moći smatrati da je ta država primjerenija za provedbu kaznenog progona s obzirom na to da se dokazi koje treba prikupiti, kao što su iskazi svjedoka i žrtava ili mišljenja vještaka, nalaze u državi primateljici zahtjeva i stoga bi se mogli lakše prikupiti ako se kazneni postupak prenese. Osim toga, pokretanje naknadnog postupka za naknadu štete u državi primateljici zahtjeva bilo bi olakšano

([15]) Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima (SL L 280, 26.10.2010., str. 1.).
([16]) Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (SL L 142, 1.6.2012., str. 1.).
([17]) Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima tijekom trajanja oduzimanja slobode (SL L 294, 6.11.2013., str. 1.).
([18]) Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL L 65, 11.3.2016., str. 1.).
([19]) Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičenici ili optuženici u kaznenim postupcima (SL L 132, 21.5.2016., str. 1.).
([20]) Direktiva (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga (SL L 297, 4.11.2016., str. 1.).
([21]) SL C 378, 24.12.2013., str. 8.
([22]) Preporuka Komisije (EU) 2023/681 od 8. prosinca 2022. o postupovnim pravima osumnjičenika i optuženika u istražnom zatvoru i o materijalnim uvjetima ograničenja slobode (SL L 86, 24.3.2023., str. 44.).

ako bi se temeljni postupak za utvrđivanje kaznene odgovornosti također vodio u istoj državi članici. Slično tome, ako se većina dokaza nalazi u državi primateljici zahtjeva, prijenosom kaznenog postupka moglo bi se olakšati prikupljanje dokaza, a poslije i dopuštenost dokaza prikupljenih u skladu s nacionalnim pravom države primateljice zahtjeva.

(26) Ako su jedan ili više osumnjičenika ili okrivljenika državljani države primateljice zahtjeva ili u njoj imaju boravište, prijenos kaznenog postupka mogao bi biti opravdan kako bi se osiguralo pravo osumnjičenika ili okrivljenika da sudjeluje na raspravi, u skladu s Direktivom (EU) 2016/343. Slično tome, ako su jedna ili više žrtava državljani države primateljice zahtjeva ili u njoj imaju boravište, prijenos kaznenog postupka mogao bi biti opravdan kako bi se žrtvama omogućilo da lakše sudjeluju u kaznenom postupku i da ih se djelotvorno sasluša kao svjedoke tijekom postupka. U slučajevima kada je predaja osumnjičenika ili okrivljenika za kojeg je izdan europski uhidbeni nalog odbijena u državi primateljici zahtjeva na temelju razloga navedenih u ovoj Uredbi, prijenos bi mogao biti opravdan i ako se ta osoba nalazi u državi primateljici zahtjeva, a nije njezin državljanin ili u njoj nema boravište.

(27) Tijelo podnositelj zahtjeva treba, na temelju materijala kojima raspolaže, ocijeniti postoje li opravdani razlozi za vjerovanje da osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva boravi u državi primateljici zahtjeva. Ako su dostupne samo ograničene informacije, tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva trebali bi se međusobno savjetovati o toj ocjeni kako bi potvrdili da osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva boravi u državi primateljici zahtjeva. Za potrebe te ocjene od značaja bi mogle biti različite objektivne okolnosti koje bi mogle upućivati na to da je dotična osoba uspostavila uobičajeno središte svojih interesa u određenoj državi članici ili da to namjerava učiniti. Opravdani razlozi za vjerovanje da osoba boravi u državi primateljici zahtjeva osobito bi mogli postojati ako je osoba registrirana kao rezident u državi primateljici zahtjeva tako što posjeduje osobnu iskaznicu ili boravišnu dozvolu ili je upisana u službeni registar boravišta. Ako dotična osoba nije upisana u registar u državi primateljici zahtjeva, na boravište bi mogla upućivati činjenica da je ta osoba izrazila namjeru nastaniti se u toj državi članici ili da je nakon stabilnog razdoblja boravka u toj državi članici ostvarila s njom određene veze koje su po intenzitetu slične onima koje proizlaze iz uspostave formalnog boravišta u toj državi članici. Kako bi se utvrdilo postoje li u određenoj situaciji dovoljne veze između dotične osobe i države primateljice zahtjeva na temelju kojih se može opravdano vjerovati da dotična osoba boravi u toj državi članici, potrebno je uzeti u obzir različite objektivne čimbenike koji karakteriziraju položaj te osobe koji ponajprije uključuju trajanje, prirodu i uvjete njezina boravka u državi primateljici zahtjeva ili obiteljske ili gospodarske veze koje ta osoba ima s državom primateljicom zahtjeva. Registrirano vozilo, bankovni račun, neprekinuti boravak osobe u državi primateljici zahtjeva ili drugi objektivni čimbenici mogli bi biti relevantni za utvrđivanje postojanja opravdanih razloga za vjerovanje da dotična osoba boravi u državi primateljici zahtjeva. Kratak posjet, boravak u svrhu odmora, među ostalim u kući za odmor, ili sličan boravak u državi primateljici zahtjeva bez daljnje bitne povezanosti nisu dovoljni za utvrđivanje boravišta u toj državi članici.

(28) Prijenos kaznenog postupka mogao bi biti opravdan i ako je u državi primateljici zahtjeva u tijeku kazneni postupak protiv osumnjičenika ili okrivljenika u vezi s istim, djelomično istim ili drugim činjenicama ili ako je u državi primateljici zahtjeva u tijeku kazneni postupak protiv drugih osoba u vezi s istim, djelomično istim ili povezanim činjenicama, na primjer u slučaju kaznenog progona prekograničnih zločinačkih organizacija, pri čemu bi se protiv različitih suokrivljenika mogao voditi kazneni progon u različitim državama članicama. Nadalje, ako osumnjičenik ili okrivljenik služi ili mora služiti kaznu koja uključuje oduzimanje slobode u državi primateljici zahtjeva za drugo kazneno djelo, prijenos kaznenog postupka mogao bi biti opravdan kako bi se osiguralo pravo osuđene osobe da sudjeluje na raspravi za koju se traži prijenos kaznenog postupka dok služi kaznu u državi primateljici zahtjeva. Tijela koja podnose zahtjev trebala bi na odgovarajući način razmotriti bi li se prijenosom kaznenog postupka mogli poboljšati izgledi za društvenu rehabilitaciju dotične osobe ako bi se kazna izvršila u državi primateljici zahtjeva. U tu bi se svrhu mogla uzeti u obzir povezanost osobe s državom primateljicom zahtjeva, smatra li ta osoba da je uz državu primateljicu zahtjeva vežu obiteljske veze te postoje li jezične, kulturne, društvene ili gospodarske veze ili bilo koje druge veze te osobe s državom primateljicom. Usto, nadležna tijela često postižu dogovore o koncentraciji postupaka na temelju utvrđivanja najprimjerenije nadležnosti. Takvi dogovori mogli bi se postići na koordinacijskim sastancima Agencije Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (Eurojust), osnovane Uredbom (EU) 2018/1727 Europskog parlamenta i Vijeća ([23]), na bilateralnim ili multilateralnim sastancima bez intervencije Eurojusta ili nakon savjetovanja na temelju Okvirne odluke 2009/948/PUP.

([23]) Uredba (EU) 2018/1727 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o Agenciji Europske unije za suradnju u kaznenom pravosuđu (Eurojust) te zamjeni i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2002/187/PUP (SL L 295, 21.11.2018., str. 138.).

(29) Prije nego što razmotri prijenos kaznenog postupka samo na temelju toga što se većina dokaza nalazi u državi primateljici zahtjeva, tijelo podnositelj zahtjeva potiče se da uzme u obzir mogućnost pribavljanja dokaza od drugih država članica putem postojećih instrumenata uzajamnog priznavanja sudskih odluka, kao što je, za države članice koje su njome obvezane, Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([24]), i uzajamne pravne pomoći.

(30) Osumnjičenici, okrivljenici ili žrtve trebali bi moći predložiti da se kazneni postupak koji se na njih odnosi prenese u drugu državu članicu. Osumnjičenici, okrivljenici ili žrtve takav bi prijedlog trebali moći podnijeti nadležnim tijelima države podnositeljice zahtjeva ili države primateljice zahtjeva ako smatraju da postoje razlozi zbog kojih je prijenos kaznenog postupka opravdan u interesu pravde. Primjerice, takav prijedlog u državi podnositeljici zahtjeva mogli bi podnijeti osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva koji znaju da je u državi primateljici zahtjeva u tijeku kazneni postupak protiv istog osumnjičenika ili okrivljenika u vezi s istim, djelomično istim ili drugim činjenicama ili protiv drugih osoba u vezi s istim, djelomično istim ili povezanim činjenicama. Takav bi se prijedlog mogao podnijeti u državi primateljici zahtjeva ako, primjerice, osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva boravi u toj državi ili je njezin državljanin, ili ako zna da je protiv istih osumnjičenika ili okrivljenika pokrenut postupak u vezi s istim, djelomično istim ili drugim činjenicama. Takav bi prijedlog trebalo doduše razmotriti i evidentirati, ali se njime ne bi trebala nametati nikakva obveza tijelu podnositelju zahtjeva ili tijelu primatelju zahtjeva da podnese zahtjev za prijenos ili da prenese kazneni postupak ili da u tu svrhu započne savjetovanje s tijelom druge države članice. Ako bilo koje od tih tijela sazna za usporedni kazneni postupak na temelju prijedloga za prijenos kaznenog postupka koji su podnijeli osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva, ili odvjetnik u njihovo ime, obvezno je savjetovati se s drugim tijelom u skladu s Okvirnom odlukom 2009/948/PUP.

(31) Tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi što je prije moguće obavijestiti osumnjičenika ili okrivljenika o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka te bi trebalo predvidjeti mogućnost da se ta osoba očituje, među ostalim o aspektima povezanima s restorativnom pravdom, u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, kako bi se nadležnim tijelima omogućilo da prije izdavanja zahtjeva za prijenos uzmu u obzir legitimne interese te osobe. Važno je dostaviti te informacije u pisanom obliku. Trebalo bi također biti moguće informacije dostaviti usmeno, pod uvjetom da se dostava informacija zabilježi u skladu s postupkom evidentiranja predviđenim nacionalnim pravom. Trebalo bi biti moguće informacije dostaviti upotrebom standardnih obrazaca. Ako tijelo podnositelj zahtjeva to smatra potrebnim, na primjer zbog dobi, fizičkog ili psihičkog stanja dotičnog osumnjičenika ili okrivljenika, mogućnost očitovanja trebalo bi dati pravnom zastupniku te osobe, ako je dostupan. Pri ocjeni legitimnog interesa osumnjičenika ili okrivljenika da bude obaviješten o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos, tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi uzeti u obzir potrebu da se osigura povjerljivost istrage ili rizik od dovođenja u pitanje istrage protiv te osobe, na primjer kad god je to potrebno radi zaštite važnog javnog interesa, primjerice u slučajevima u kojima bi takve informacije mogle dovesti u pitanje tajne istrage koje su u tijeku ili ozbiljno ugroziti nacionalnu sigurnost države članice u kojoj je pokrenut kazneni postupak. Ako tijelo podnositelj zahtjeva ne može pronaći osumnjičenika ili okrivljenika ili doći do njega unatoč uloženim razumnim naporima, obveza obavješćivanja te osobe trebala bi se primjenjivati od trenutka u kojem se osumnjičenika ili okrivljenika moglo pronaći ili doći do njega.

(32) Pri primjeni ove Uredbe trebalo bi uzeti u obzir prava žrtava utvrđena u Direktivi 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([25]), uključujući pravo na informacije. Ovu Uredbu ne bi trebalo tumačiti kao da sprečava države članice da žrtvama na temelju nacionalnog prava dodijele veća prava od onih utvrđenih u pravu Unije.

(33) Pri donošenju odluke o zahtjevu za prijenos kaznenog postupka tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi uzeti u obzir legitimne interese žrtava, uključujući njihovu zaštitu i aspekte povezane s restorativnom pravdom, te bi trebalo ocijeniti bi li prijenos kaznenog postupka mogao naštetiti mogućnosti da žrtve djelotvorno ostvare svoja prava u predmetnim kaznenim postupcima. Ta bi ocjena mogla obuhvaćati, na primjer, razmatranje mogućnosti i aranžmana dostupnih žrtvama kad je riječ o njihovu svjedočenju tijekom suđenja u državi primateljici zahtjeva ako to nije država članica u kojoj borave. Nadalje, trebalo bi razmotriti mogućnost da žrtve pribave i dostave dokaze, na primjer od svjedoka i stručnjaka, kako bi tražile naknadu ili iskoristile programe zaštite svjedoka ili programe

([24]) Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1.5.2014., str. 1.).

([25]) Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14.11.2012., str. 57.).

restorativne pravde u državi primateljici zahtjeva. Prijenos kaznenog postupka ne bi trebao dovesti u pitanje prava žrtava na naknadu. Ova Uredba ne utječe na pravila o naknadi i povratu imovine žrtvama u nacionalnim postupcima.

(34) Ako je potrebno osigurati da se zaštita pružena žrtvi u državi podnositeljici zahtjeva nastavi u državi primateljici zahtjeva, nadležna tijela u državi podnositeljici zahtjeva trebala bi razmotriti izdavanje europskog naloga za zaštitu u skladu s Uredbom (EU) br. 606/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([26]) ili, za države članice koje su njome obvezane, Direktivom 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([27]).

(35) Ako tijelo podnositelj zahtjeva namjerava izdati zahtjev za prijenos kaznenog postupka, trebalo bi što je prije moguće obavijestiti žrtve koje borave ili, u slučaju pravnih osoba, koje imaju poslovni nastan u državi podnositeljici zahtjeva i koje dobivaju informacije o kaznenom postupku u skladu s člankom 6. stavkom 1. Direktive 2012/29/EU, kako je provedena u nacionalnom pravu, ili, u slučaju pravnih osoba koje dobivaju takve informacije u skladu s nacionalnim pravom. Tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi predvidjeti mogućnost da se te osobe očituju, u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, kako bi nadležna tijela prije izdavanja zahtjeva za prijenos mogla uzeti u obzir njihove legitimne interese. Važno je dostaviti te informacije u pisanom obliku. Trebalo bi također biti moguće informacije dostaviti usmeno, pod uvjetom da se dostava informacija zabilježi u skladu s postupkom evidentiranja predviđenim nacionalnim pravom. Trebalo bi biti moguće informacije dostaviti upotrebom standardnih obrazaca ili, ako treba obavijestiti iznimno velik broj žrtava, drugim sredstvima općeg informiranja javnosti, primjerice putem posebnih instrumenata za objavljivanje na internetu dostupnih pravosudnim tijelima na temelju nacionalnog prava. Ako tijelo podnositelj zahtjeva to smatra potrebnim, na primjer zbog dobi ili fizičkog ili psihičkog stanja dotične žrtve, mogućnost očitovanja trebalo bi dati njezinu pravnom zastupniku, ako je dostupan. Pri ocjeni legitimnog interesa žrtava da budu obaviještene o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos, tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi uzeti u obzir potrebu da se osigura povjerljivost istrage ili rizik od dovođenja u pitanje istrage, na primjer u slučajevima u kojima bi takve informacije mogle dovesti u pitanje tajne istrage koje su u tijeku ili ozbiljno ugroziti nacionalnu sigurnost države podnositeljice zahtjeva.

(36) U određenim situacijama predviđenima u skladu s ovom Uredbom trebalo bi također biti moguće upotrebljavati standardne obrasce kako bi se tijelu podnositelju zahtjeva i tijelu primatelju zahtjeva olakšalo međusobno pružanje pomoći pri obavješćivanju osumnjičenika, okrivljenika ili žrtve te pri traženju njihova mišljenja o namjeri izdavanja naloga za prijenos kaznenog postupka. Mogućnost upotrebe takvih standardnih obrazaca ne bi trebala isključivati mogućnost da tijelo podnositelj zahtjeva ili tijelo primatelj zahtjeva izravno obavijesti osumnjičenike, okrivljenike ili žrtve.

(37) Pravilna primjena ove Uredbe podrazumijeva komunikaciju između tijela podnositelja zahtjeva i tijela primatelja zahtjeva, koja bi trebalo poticati da se međusobno savjetuju, izravno ili, prema potrebi, putem Eurojusta, kad god je primjereno olakšati neometanu i učinkovitu primjenu ove Uredbe.

(38) Tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi se moći savjetovati s tijelom primateljem zahtjeva prije izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka kad je to potrebno, posebno kako bi utvrdilo bi li prijenos kaznenog postupka služio interesu učinkovitog i dobrog sudovanja, među ostalim i je li razmjeran i primjeren za potrebe predmetnog postupka, te je li vjerojatno da će se tijelo primatelj zahtjeva pozvati na jedan od razloga za odbijanje na temelju ove Uredbe.

(39) Pri slanju zahtjeva za prijenos kaznenog postupka tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi pružiti točne i jasne informacije o okolnostima i uvjetima na kojima se zahtjev temelji, kao i svu drugu popratnu dokumentaciju, kako bi se tijelu primatelju zahtjeva omogućilo da donese utemeljenu odluku o zahtjevu za prijenos kaznenog postupka. Tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi popunjeni obrazac zahtjeva i, radi smanjenja troškova prevođenja i vremena potrebnog za prevođenje, barem bitne dijelove svake pisane popratne dokumentacije ili informacija prevesti na službeni jezik države primateljice zahtjeva ili na bilo koji drugi jezik koji ta država prihvaća u skladu s ovom Uredbom. Bitni dijelovi predmetnih dokumenata jesu oni izvaci koji se čine potrebnima kako bi tijelo primatelj zahtjeva donijelo utemeljenu odluku o zahtjevu za prijenos kaznenog postupka.

(40) Dok god tijelo primatelj zahtjeva ne donese odluku o prihvaćanju ili odbijanju prijenosa kaznenog postupka, tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi moći povući zahtjev za prijenos, na primjer ako sazna za dodatne elemente zbog kojih se prijenos više ne čini opravdanim. Informacije o povlačenju zahtjeva za prijenos kaznenog postupka trebalo

([26]) Uredba (EU) br. 606/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o uzajamnom priznavanju zaštitnih mjera u građanskim stvarima (SL L 181, 29.6.2013., str. 4.).

([27]) Direktiva 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o europskom nalogu za zaštitu (SL L 338, 21.12.2011., str. 2.).

bi odmah dostaviti tijelu primatelju zahtjeva te bi ih trebalo priopćiti osumnjičenicima ili okrivljenicima i žrtvama, ovisno o slučaju.

(41) Tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju najkasnije 60 dana nakon primitka zahtjeva za prijenos kaznenog postupka, obavijestiti tijelo podnositelja zahtjeva o svojoj odluci o tome hoće li prihvatiti ili odbiti prijenos kaznenog postupka. U posebnim slučajevima, kada tijelo primatelj zahtjeva ne može poštovati taj rok, na primjer ako smatra da su potrebne dodatne informacije, rok bi se trebao moći produljiti samo za najviše 30 dana kako bi se izbjegla prekomjerna kašnjenja. Kada prihvati prijenos kaznenog postupka, tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi donijeti propisno obrazloženu odluku. U slučajevima kada tijelo primatelj zahtjeva odbije prijenos kaznenog postupka, trebalo bi obavijestiti tijelo podnositelja zahtjeva o razlozima odbijanja. U tu je svrhu dovoljno da tijelo primatelj zahtjeva pruži sažete informacije o relevantnom razlogu ili relevantnim razlozima za odbijanje.

(42) Ako je tijelo primatelj zahtjeva prihvatilo prijenos kaznenog postupka, tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi bez nepotrebne odgode tijelu primatelju zahtjeva dostaviti izvornike ili ovjerene preslike svih dokumenata iz spisa predmeta, ili barem njihove relevantne dijelove, uz njihov prijevod. Nakon obustave nacionalnog postupka tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi bez nepotrebne odgode tijelu primatelju zahtjeva dostaviti izvornik ili ovjerenu presliku svih preostalih relevantnih dijelova spisa predmeta, uključujući relevantne fizičke dokaze kao što su predmeti povezani s kaznenim djelom ili uzorci krvi ili DNK-a. Izvornu dokumentaciju trebalo bi dostaviti samo ako to zatraži tijelo primatelj zahtjeva, primjerice ako je neki dokument potrebno analizirati u forenzičke svrhe. Pod uvjetom da izvorni dokumenti iz spisa predmeta i fizički dokazi više nisu potrebni u državi primateljici zahtjeva, trebalo bi ih vratiti državi podnositeljici zahtjeva na njezin zahtjev, na primjer ako su takvi dokumenti ili fizički dokazi potrebni u svrhu druge kaznene istrage. Ako država podnositeljica zahtjeva, na zahtjev države primateljice zahtjeva, navede da ne namjerava preuzeti izvorne dokumente iz spisa predmeta ili fizičke dokaze kada više ne budu potrebni ili na kraju postupka, država primateljica zahtjeva trebala bi moći odlučiti, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, kako postupiti s preostalim dokazima, među ostalim hoće li takve dokaze sačuvati ili uništiti. Nakon što je zahtjev za prijenos kaznenog postupka prihvaćen i kako bi se olakšao učinkovit prijenos, tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva trebali bi moći međusobno se savjetovati kako bi odredili potrebne dokumente ili dijelove takvih dokumenata koje treba dostaviti te ih, prema potrebi, prevesti. Međutim, važno je da odluka o slanju samo dijelova dokumenata bude uravnotežena i utemeljena na pažljivom razmatranju predmetnih dokumenata kako se ne bi dovela u pitanje pravičnost postupka.

(43) Prijenos kaznenog postupka ne bi se trebao odbiti na temelju razloga koji nisu predviđeni u ovoj Uredbi. Kako bi se prijenos kaznenog postupka prihvatio, u državi primateljici zahtjeva trebao bi biti moguć kazneni progon zbog činjenica na kojima se temelji kazneni postupak koji je predmet prijenosa. Tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi odbiti prijenos kaznenog postupka ako postupanje zbog kojeg se traži prijenos nije kazneno djelo u državi primateljici zahtjeva ili ako država primateljica zahtjeva nije nadležna za to kazneno djelo, osim ako ostvaruje nadležnost predviđenu ovom Uredbom. Tijelo primatelj zahtjeva također bi trebalo odbiti prijenos kaznenog postupka ako nisu ispunjeni uvjeti za kazneni progon predmetnog kaznenog djela u državi primateljici zahtjeva. To bi mogao biti slučaj, na primjer, ako kaznena prijava koju je podnijela žrtva, a koja je potrebna za kazneni progon kaznenog djela u državi primateljici zahtjeva, nije podnesena na vrijeme ili ako zbog smrti ili neubrojivosti osumnjičenika ili okrivljenika kazneni progon više nije moguć na temelju nacionalnog prava države primateljice zahtjeva. Nadalje, tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi odbiti prijenos kaznenog postupka ako postoje druge prepreke kaznenom progonu u državi primateljici zahtjeva. Tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi moći odbiti prijenos kaznenog postupka ako osumnjičenik ili okrivljenik uživa povlasticu ili imunitet u skladu s nacionalnim pravom države primateljice zahtjeva, na primjer kad je riječ o određenim kategorijama osoba, kao što su diplomati, ili posebno zaštićenim odnosima, kao što je odvjetnička tajna, ili ako tijelo primatelj zahtjeva smatra da takav prijenos nije opravdan interesima učinkovitog i dobrog sudovanja, primjerice zato što nije ispunjen nijedan od kriterija za zahtijevanje prijenosa kaznenog postupka ili ako je obrazac zahtjeva za prijenos kaznenog postupka nepotpun ili očito netočan i tijelo podnositelj zahtjeva nije ga popunilo ili ispravilo, što znači da tijelo primatelj zahtjeva ne raspolaže potrebnim informacijama za ocjenu zahtjeva za prijenos kaznenog postupka. Tijelo primatelj zahtjeva također bi trebalo moći odbiti zahtjev ako postupanje nije kazneno djelo u mjestu u kojem je počinjeno i ako država primateljica zahtjeva nema izvornu nadležnost za istragu i kazneni progon takvog kaznenog djela. Tim razlogom za odbijanje uzima se u obzir načelo teritorijalnosti, što znači da bi država primateljica zahtjeva trebala moći odbiti prijenos kaznenog postupka u slučajevima u kojima navodno kazneno djelo, koje je počinjeno izvan državnog područja države podnositeljice zahtjeva, nije kazneno djelo u mjestu u kojem je počinjeno, a nacionalno pravo države primateljice zahtjeva ne dopušta kazneni progon takvih kaznenih djela ako su počinjena izvan njezina državnog područja. Za potrebe ove Uredbe „izvorna nadležnost” nadležnost je koja je već predviđena nacionalnim pravom i ne proizlazi iz ove Uredbe.

(44) Načelo ne bis in idem, kako je utvrđeno u člancima od 54. do 58. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. ([28]) i u članku 50. Povelje te kako ga tumači Sud Europske unije, temeljno je načelo kaznenog prava prema kojem se okrivljeniku ne smije ponovno suditi niti ga se smije ponovno kazniti u kaznenom postupku za kazneno djelo za koje je taj okrivljenik već pravomoćno oslobođen ili osuđen. Stoga bi tijelo primatelj zahtjeva trebalo odbiti prijenos kaznenog postupka ako bi njegovo preuzimanje bilo protivno tom načelu.

(45) Kada razmatra hoće li prihvatiti ili odbiti zahtjev za prijenos kaznenog postupka, tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi ocijeniti bi li takav prijenos služio cilju učinkovitog i dobrog sudovanja. Takva ocjena trebala bi se provoditi na pojedinačnoj osnovi kako bi se utvrdila država članica koja je najprimjerenija za provedbu kaznenog progona predmetnog kaznenog djela. Tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi imati široku diskrecijsku ovlast za potrebe te ocjene. Takva bi ocjena trebala biti ograničena na relevantne okolnosti slučaja, uključujući i to postoji li naznaka prima facie da kazneno djelo nije u cijelosti ni djelomično počinjeno na državnom području države primateljice zahtjeva, da većina učinaka ili znatan dio štete koji su dio obilježja kaznenog djela nisu nastali na državnom području te države, a osumnjičenik ili okrivljenik nije državljanin te države niti u njoj ima boravište. Osobna, materijalna ili obiteljska situacija dotične žrtve, dotičnog svjedoka ili drugog dotičnog pojedinca ne bi trebala sama po sebi biti odlučujuća za ocjenu toga bi li prijenos kaznenog postupka služio cilju učinkovitog i dobrog sudovanja.

(46) Prije nego što odluči odbiti zahtjev za prijenos kaznenog postupka na temelju bilo kojeg razloga za odbijanje, tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi se prema potrebi savjetovati s tijelom podnositeljem zahtjeva kako bi pribavilo sve potrebne dodatne informacije.

(47) Kad se primjenom ove Uredbe negativno utječe na prava osumnjičenika, okrivljenika i žrtava, država primateljica zahtjeva trebala bi im, u skladu s člankom 47. Povelje i postupcima koji se primjenjuju na temelju nacionalnog prava, osigurati pristup djelotvornom pravnom lijeku protiv odluke o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka. Preispitivanje odluke o prijenosu kaznenog postupka trebalo bi se temeljiti isključivo na kriterijima predviđenima u razlozima za odbijanje utvrđenima u ovoj Uredbi. Ocjena toga bi li kazneni postupak trebalo prenijeti trebala bi uključivati razmatranje svih okolnosti koje su relevantne za ispitivanje tih kriterija. Ta bi ocjena često mogla uključivati ne samo odvagivanje interesa ili prava pojedinaca čija prava mogu biti ugrožena, nego i razmatranje posebnosti i praktičnih aspekata funkcioniranja kaznenopravnog sustava. Takvim pravnim lijekom ne bi se trebali dovoditi u pitanje drugi pravni lijekovi na temelju nacionalnog prava.

(48) Tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi imati široku diskrecijsku ovlast pri ocjenjivanju je li prijenos kaznenog postupka u interesu učinkovitog i dobrog sudovanja te bi li zahtjev za prijenos trebalo odbiti na temelju bilo kojeg od neobveznih razloga za odbijanje utvrđenih u ovoj Uredbi. Razmatranje izvršavanja takve diskrecijske ovlasti trebalo bi biti ograničeno na preispitivanje je li tijelo primatelj zahtjeva pri donošenju odluke o prihvaćanju zahtjeva za prijenos kaznenog postupka očito prekoračilo granice svoje diskrecijske ovlasti.

(49) Ishod pravnog lijeka mogao bi biti da se odluka o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka u cijelosti ili djelomično potvrdi ili poništi. U slučaju uspješnog pravnog lijeka kazneni će se postupak u načelu vratiti državi podnositeljici zahtjeva. Međutim, u nekim situacijama sud bi u skladu sa svojim nacionalnim pravom također mogao odlučiti da se odluka o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka može potvrditi pod uvjetom da se ispune određeni uvjeti ili dodatne formalnosti, na primjer uvjet da se popune određeni elementi obrasca zahtjeva koji nedostaju ili da se poduzmu dodatne mjere za izvršenje prijenosa, kao što je nastavak zaštite svjedoka.

(50) Pravni lijek na temelju ove Uredbe ne bi trebao podrazumijevati preispitivanje merituma predmeta, primjerice jesu li dokazi dostatni da opravdavaju pokretanje ili nastavak istrage, jesu li činjenice u predmetu ili subjektivni aspekti, kao što su namjera ili krajnja nepažnja, utvrđeni u skladu s primjenjivim standardima, ili u odnosu na dokaznu vrijednost ili dokaznu snagu već prikupljenih dokaza ili vjerodostojnost izjava.

(51) Kako bi se zajamčilo djelotvorno ostvarivanje prava na pravni lijek, država primateljica zahtjeva trebala bi osigurati da osumnjičenici, okrivljenici i žrtve imaju pravo na pristup svim dokumentima povezanima s prijenosom kaznenog postupka koji su bili osnova za odluku o prihvaćanju prijenosa na temelju ove Uredbe i koji su potrebni za djelotvorno osporavanje te odluke. Pravo na pristup takvim dokumentima trebalo bi se ostvarivati u skladu s postupcima na temelju nacionalnog prava države primateljice zahtjeva te bi moglo biti ograničeno ako bi se time

([28]) Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (SL L 239, 22.9.2000., str. 19.).

ugrozila povjerljivost istrage ili na drugi način dovela u pitanje istraga ili ugrozila sigurnost osoba. Svako odbijanje takvog pristupa trebalo bi se odvagnuti u odnosu na prava dotičnih osoba, uzimajući u obzir različite faze kaznenog postupka. Ograničenja takvog pristupa trebala bi se tumačiti restriktivno i u skladu s pravom na pošteno suđenje na temelju Povelje.

(52) Rok u kojem osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva može zatražiti djelotvoran pravni lijek ne bi trebao biti dulji od 15 dana od datuma na koji je dotična osoba primila obrazloženu odluku o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka. Situacije u kojima osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva nisu identificirani u trenutku prijenosa kaznenog postupka, zbog čega toj osobi u tom trenutku nije mogla biti dostavljena obrazložena odluka, trebale bi podlijegati nacionalnom pravu.

(53) Ako tijelo primatelj zahtjeva prihvati prijenos kaznenog postupka, trebalo bi doći do prekida ili obustave kaznenog postupka u državi podnositeljici zahtjeva kako bi se izbjeglo udvostručavanje mjera u državi podnositeljici zahtjeva i državi primateljici zahtjeva. Međutim, time se ne bi trebale dovoditi u pitanje potrebne istražne ili druge postupovne mjere, uključujući potrebne hitne mjere, koje država podnositeljica zahtjeva možda bude morala poduzeti nakon što od tijela primatelja zahtjeva primi obavijest o prihvaćanju, ako je to potrebno za učinkovito i dobro sudovanje. Pojam „istražne ili druge postupovne mjere” trebalo bi tumačiti široko, na način da uključuje ne samo svaku mjeru u svrhu prikupljanja dokaza nego i svaki postupovni akt kojim se određuje istražni zatvor ili bilo koja druga privremena mjera. Kako bi se osiguralo da se kazneni postupak znatno ne produlji u državi podnositeljici zahtjeva, nakon što se poduzete istražne ili druge postupovne mjere dovrše ili više ne budu potrebne, kazneni postupak u državi podnositeljici zahtjeva trebalo bi prekinuti ili obustaviti. Ako je u državi primateljici zahtjeva upotrijebljen pravni lijek sa suspenzivnim učinkom, kazneni postupak u državi podnositeljici zahtjeva ne bi trebalo prekinuti ili obustaviti dok se u državi primateljici zahtjeva ne donese odluka o pravnom lijeku.

(54) U slučajevima u kojima nadležnost za kazneni postupak proizlazi isključivo iz ove Uredbe i ako je primljen zahtjev za prijenos, a odluka o prihvaćanju ili odbijanju zahtjeva za prijenos kaznenog postupka još nije donesena, države članice trebale bi u okviru svojeg nacionalnog prava moći predvidjeti pravnu osnovu za privremeno uhićenje osumnjičenika ili okrivljenika koji boravi u državi primateljici zahtjeva ili za donošenje drugih privremenih mjera od strane nadležnog tijela te države. Takvo privremeno uhićenje ili druge privremene mjere trebali bi se poduzeti samo u skladu s nacionalnim pravom i samo ako je to potrebno. Takvo privremeno uhićenje ili druge privremene mjere trebali bi podlijegati istim postupovnim jamstvima koja se primjenjuju na iste mjere na temelju nacionalnog prava, uključujući sudski nadzor. Nadalje, takvo privremeno uhićenje ili druge privremene mjere trebalo bi poduzeti nakon odgovarajuće ocjene na temelju informacija dostupnih tijelu primatelju zahtjeva. Međutim, ova Uredba ne bi trebala predstavljati pravnu osnovu za uhićenje osoba u cilju njihova premještanja u državu primateljicu zahtjeva kako bi ta država mogla pokrenuti kazneni postupak protiv njih.

(55) Nadležno tijelo države primateljice zahtjeva trebalo bi obavijestiti tijelo podnositelja zahtjeva u pisanom obliku o svakoj odluci donesenoj u državi primateljici zahtjeva na kraju kaznenog postupka. Okvirna odluka 2009/948/PUP nameće sličnu obvezu ako je postignut dogovor o koncentraciji postupaka u jednoj državi članici. Ako tijelo primatelj zahtjeva odluči obustaviti kazneni postupak zbog činjenica na kojima se temelji zahtjev za prijenos, trebalo bi obavijestiti tijelo podnositelja zahtjeva o razlozima za takvu obustavu. Tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi barem bitne dijelove takvih informacija i konačne pisane odluke donesene u državi primateljici zahtjeva prevesti na službeni jezik države podnositeljice zahtjeva ili na bilo koji drugi jezik koji ta država prihvaća u skladu s ovom Uredbom. Bitni dijelovi informacija i odluke jesu oni izvaci koji se smatraju potrebnima kako bi se tijelo podnositelj zahtjeva upoznalo s njihovim općim sadržajem.

(56) Ako tijelo primatelj zahtjeva odluči obustaviti kazneni postupak zbog činjenica na kojima se temelji zahtjev za prijenos, tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi moći nastaviti ili ponovno pokrenuti kazneni postupak ako to ne bi dovelo do povrede načela ne bis in idem, kako ga tumači Sud Europske unije, odnosno ako odluka o obustavi postupka ne sprečava definitivno daljnji kazneni progon na temelju nacionalnog prava države primateljice zahtjeva i ako nije donesena nakon odlučivanja o meritumu predmeta te stoga ne sprečava daljnji kazneni postupak u toj državi u vezi s istim djelima. Žrtve bi trebale imati mogućnost pokretanja ili zahtijevanja ponovnog pokretanja kaznenog postupka u državi podnositeljici zahtjeva u skladu s nacionalnim pravom te države, pod uvjetom da se time ne krši načelo ne bis in idem.

(57) Nakon što se kazneni postupak prenese u skladu s ovom Uredbom, tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi primjenjivati svoje relevantno nacionalno pravo i postupke. Ništa u ovoj Uredbi ne bi se trebalo tumačiti kao upletanje u eventualnu diskrecijsku ovlast tužitelja predviđenu u nacionalnom pravu.

(58) Ništa u ovoj Uredbi ne bi se trebalo tumačiti kao utjecanje na trajanje roka zastare u državi primateljici zahtjeva, kako je predviđeno u nacionalnom pravu te države.

(59) Kako bi se prijenosu kaznenog postupka dao puni učinak, dokaze koje je prenijelo tijelo podnositelj zahtjeva ne bi trebalo proglasiti nedopuštenima u odgovarajućem kaznenom postupku u državi primateljici zahtjeva samo na temelju činjenice da su ti dokazi prikupljeni u drugoj državi članici. Nadležni sud u državi primateljici zahtjeva trebao bi zadržati svoju sudsku diskrecijsku ovlast pri ocjeni takvih dokaza u skladu s nacionalnim pravom, dok bi osumnjičenici i okrivljenici trebali zadržati svoja prava na osporavanje dopuštenosti takvih dokaza u skladu sa svojim pravima na obranu na temelju Povelje. U skladu s tim načelima i poštujući različite pravne sustave i tradicije država članica kako je predviđeno u članku 67. stavku 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), ništa u ovoj Uredbi ne tumači se kao zabrana sudovima da primjenjuju temeljna načela nacionalnog prava o pravičnosti postupka koja primjenjuju u svojim nacionalnim sustavima, među ostalim u sustavima običajnog prava.

(60) Država primateljica zahtjeva trebala bi primijeniti svoje nacionalno pravo kako bi odredila kaznu primjenjivu na predmetno kazneno djelo. Ako je kazneno djelo počinjeno na državnom području države podnositeljice zahtjeva, tijela primatelji zahtjeva pri određivanju kazne trebala bi moći uzeti u obzir maksimalnu kaznu predviđenu u nacionalnom pravu države podnositeljice zahtjeva, kad god to ide u prilog okrivljeniku i u skladu s nacionalnim pravom države primateljice zahtjeva. To bi se trebalo uzeti u obzir u situacijama u kojima bi prijenos kaznenog postupka doveo do toga da se u državi primateljici zahtjeva primijeni veća kazna od maksimalne kazne predviđene u državi podnositeljici zahtjeva za isto kazneno djelo, kako bi se osigurao određeni stupanj pravne sigurnosti i predvidljivosti primjenjivog prava za dotične osumnjičenike ili okrivljenike. Maksimalna kazna predviđena u nacionalnom pravu države podnositeljice zahtjeva uvijek bi se trebala uzeti u obzir ako se nadležnost države primateljice zahtjeva temelji isključivo na ovoj Uredbi.

(61) Svaka država članica trebala bi snositi vlastite troškove prijenosa kaznenog postupka, uključujući troškove povezane s ostvarivanjem postupovnih prava na koja osumnjičenik ili okrivljenik ima pravo u svakoj od predmetnih država članica, u skladu s primjenjivim pravom Unije i nacionalnim pravom. Države članice ne bi trebale imati mogućnost da jedna od druge potražuju naknadu troškova nastalih primjenom ove Uredbe. Međutim, ako su državi podnositeljici zahtjeva uzrokovani veliki ili izvanredni troškovi povezani s prijevodom dokumenata iz spisa predmeta koje treba prenijeti državi primateljici zahtjeva, tijelo primatelj zahtjeva trebalo bi razmotriti prijedlog tijela podnositelja zahtjeva o podjeli troškova. U takvim slučajevima tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva trebali bi se međusobno savjetovati kako bi se postigao dogovor o podjeli troškova. U idealnom slučaju takva bi se savjetovanja trebala provesti prije izdavanja zahtjeva za prijenos. Ako se dogovor ne može postići prije donošenja odluke o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka, tijelo podnositelj zahtjeva trebalo bi moći odlučiti povući zahtjev u skladu s ovom Uredbom ili zadržati zahtjev i snositi dio troškova koji se smatraju iznimno visokima.

(62) Upotrebom standardiziranog obrasca zahtjeva prevedenog na sve službene jezike Unije olakšala bi se suradnja i razmjena informacija između tijela podnositelja zahtjeva i tijela primatelja zahtjeva, čime bi im se omogućilo brže i djelotvornije donošenje odluke o zahtjevu za prijenos kaznenog postupka. Upotrebom takvog obrasca zahtjeva ujedno bi se smanjili troškovi prevođenja te bi se doprinijelo većoj kvaliteti zahtjeva.

(63) Obrazac zahtjeva trebao bi sadržavati samo one osobne podatke koji su potrebni kako bi se tijelu primatelju zahtjeva olakšalo donošenje odluke o zahtjevu za prijenos kaznenog postupka. Obrazac zahtjeva trebao bi sadržavati naznaku kategorija osobnih podataka, na primjer je li dotična osoba osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva, kao i posebna polja za svaku od tih kategorija.

(64) Kako bi se djelotvorno odgovorilo na moguću potrebu za poboljšanjem obrasca zahtjeva koji se treba upotrebljavati za podnošenje zahtjeva za prijenos kaznenog postupka ili drugih obrazaca, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s izmjenom prilogâ ovoj Uredbi. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ([29]). Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica

([29]) SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

(65) Kako bi se osigurala brza, izravna, interoperabilna, pouzdana i sigurna razmjena podataka povezanih s predmetima, komunikacija na temelju ove Uredbe između tijela podnositelja zahtjeva i tijela primatelja zahtjeva te uz sudjelovanje središnjih tijela, ako je država članica imenovala središnje tijelo, kao i s Eurojustom, u pravilu bi se trebala odvijati putem decentraliziranog informacijskog sustava u smislu Uredbe (EU) 2023/2844 Europskog parlamenta i Vijeća ([30]). Decentralizirani informacijski sustav u pravilu bi se ponajprije trebao upotrebljavati za razmjenu obrazaca zahtjeva, svih drugih relevantnih informacija i dokumenata te za svu ostalu komunikaciju između tijela na temelju ove Uredbe. U slučajevima kada se primjenjuje jedna ili više iznimaka predviđenih u Uredbi (EU) 2023/2844, osobito ako upotreba decentraliziranog informacijskog sustava nije moguća ili primjerena, trebalo bi biti moguće upotrebljavati druga sredstva komunikacije kako je utvrđeno u toj uredbi.

(66) Države članice trebale bi umjesto nacionalnog informacijskog sustava moći upotrebljavati softver koji je razvila Komisija („referentni implementacijski softver”). Taj referentni implementacijski softver trebao bi se temeljiti na modularnoj konfiguraciji, što znači da se softver pakira i isporučuje odvojeno od komponenata sustava e-CODEX, uspostavljenog na temelju Uredbe (EU) 2022/850 Europskog parlamenta i Vijeća ([31]), koje su potrebne za njegovo povezivanje s decentraliziranim informacijskim sustavom. Ta bi konfiguracija državama članicama trebala omogućiti da ponovno upotrijebe ili unaprijede svoju postojeću nacionalnu infrastrukturu za pravosudnu komunikaciju u svrhu prekogranične upotrebe.

(67) Komisija bi trebala biti odgovorna za izradu, održavanje i razvoj referentnog implementacijskog softvera. Komisija bi trebala osmisliti, razviti i održavati referentni implementacijski softver na način kojim se voditeljima obrade omogućuje da osiguraju usklađenost sa zahtjevima i načelima zaštite podataka utvrđenima u Uredbi (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća ([32]) i Direktivi (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća ([33]), a posebno s obvezama tehničke i integrirane zaštite podataka, kao i s visokom razinom kibernetičke sigurnosti. Referentni implementacijski softver isto bi tako trebao sadržavati odgovarajuće tehničke mjere i omogućiti organizacijske mjere potrebne za osiguravanje odgovarajuće razine sigurnosti i interoperabilnosti, uzimajući u obzir da se mogu razmjenjivati i posebne kategorije podataka. Komisija ne obrađuje osobne podatke u kontekstu izrade, održavanja i razvoja referentnog implementacijskog softvera.

(68) Referentni implementacijski softver koji Komisija razvije kao pozadinski sustav trebao bi programski prikupljati statističke podatke potrebne za praćenje te bi se takvi podaci trebali dostavljati Komisiji. Ako se države članice odluče za upotrebu nacionalnog informacijskog sustava umjesto referentnog implementacijskog softvera koji razvije Komisija, taj sustav mogao bi biti opremljen za programsko prikupljanje tih podataka i u tom slučaju te bi podatke trebalo dostavljati Komisiji. Poveznik sustava e-CODEX mogao bi biti opremljen i funkcijom koja omogućuje dohvat relevantnih statističkih podataka.

(69) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Uredbe provedbene ovlasti za uspostavu decentraliziranog informacijskog sustava trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([34]).

([30]) Uredba (EU) 2023/2844 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2023. o digitalizaciji pravosudne suradnje i pristupa pravosuđu u prekograničnim građanskim, trgovačkim i kaznenim stvarima te o izmjeni određenih akata u području pravosudne suradnje (SL L, 2023/2844, 27.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).

([31]) Uredba (EU) 2022/850 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2022. o računalnom sustavu za prekograničnu elektroničku razmjenu podataka u području pravosudne suradnje u građanskim i kaznenim stvarima (sustav e-CODEX) i izmjeni Uredbe (EU) 2018/1726 (SL L 150, 1.6.2022., str. 1.).

([32]) Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

([33]) Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89.).

([34]) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(70) Ovom bi se Uredbom trebala stvoriti pravna osnova za razmjenu osobnih podataka među državama članicama za potrebe prijenosa kaznenog postupka u skladu s člankom 8. i člankom 10. točkom (a) Direktive (EU) 2016/680. Međutim, ostali aspekti povezani s osobnim podacima, kao što su razdoblje zadržavanja osobnih podataka koje je primilo tijelo podnositelj zahtjeva, obrada osobnih podataka koju provode tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva trebali bi podlijegati nacionalnom pravu država članica donesenom na temelju Direktive (EU) 2016/680. Tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva trebali bi se smatrati voditeljima obrade u pogledu obrade osobnih podataka na temelju te direktive. Središnja tijela mogla bi pružati administrativnu potporu tijelu podnositelju zahtjeva i tijelu primatelju zahtjeva te bi ih, u mjeri u kojoj obrađuju osobne podatke u ime tih voditelja obrade, trebalo smatrati izvršiteljima obrade odgovarajućeg voditelja obrade. Kad je riječ o obradi osobnih podataka koju provodi Eurojust, Uredba (EU) 2018/1725 trebala bi se primjenjivati u kontekstu ove Uredbe ne dovodeći u pitanje posebna pravila o zaštiti podataka utvrđena u Uredbi (EU) 2018/1727. Ništa u ovoj Uredbi ne bi se trebalo tumačiti kao daljnje proširenje prava pristupa na druge informacijske sustave Unije na temelju pravnih akata Unije o uspostavi tih sustava.

(71) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, odnosno prijenos kaznenih postupaka, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njezina opsega i njezinih učinaka on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji (UEU). U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

(72) U skladu s člankom 3. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog UEU-u i UFEU-u, Irska je pismom od 13. srpnja 2023. obavijestila da želi sudjelovati u donošenju i primjeni ove Uredbe.

(73) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

(74) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 te je on dao mišljenje 22. svibnja 2023. ([35]),

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE 1.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

1. Ovom se Uredbom utvrđuju pravila o prijenosu kaznenih postupaka između država članica kako bi se poboljšalo učinkovito i dobro sudovanje u okviru zajedničkog područja slobode, sigurnosti i pravde.

2. Ova se Uredba primjenjuje u svim slučajevima prijenosa kaznenih postupaka koji se vode u državama članicama.

3. Ovom Uredbom ne mijenja se obveza poštovanja temeljenih prava i pravnih načela sadržanih u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji (UEU).

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

([35]) SL C 253, 18.7.2023., str. 6.

1. „država podnositeljica zahtjeva” znači država članica u kojoj se vodi kazneni postupak i u kojoj je izdan zahtjev za prijenos tog postupka u drugu državu članicu ili koja je pokrenula savjetovanje o mogućem prijenosu kaznenog postupka ili primila zahtjev za takvo savjetovanje;

2. „država primateljica zahtjeva” znači država članica kojoj je poslan zahtjev za prijenos kaznenog postupka u svrhu preuzimanja tog postupka ili koja je primila zahtjev za savjetovanje o mogućem prijenosu kaznenog postupka ili je pokrenula takvo savjetovanje;

3. „tijelo podnositelj zahtjeva” znači:

   (a) sudac, sud, istražni sudac ili javni tužitelj u državi podnositeljici zahtjeva koji je nadležan za dotični predmet; ili

   (b) bilo koje drugo nadležno tijelo koje je kao takvo imenovala država podnositeljica zahtjeva i koje u dotičnom predmetu djeluje kao istražno tijelo u kaznenom postupku s nadležnošću za podnošenje zahtjeva za prijenos kaznenog postupka u skladu s nacionalnim pravom. Osim toga, prije nego što se zahtjev za prijenos kaznenog postupka pošalje tijelu primatelju zahtjeva, potvrđuje ga sudac, sud, istražni sudac ili javni tužitelj u državi podnositeljici zahtjeva nakon ispitivanja njegove sukladnosti s uvjetima za izdavanje takvog zahtjeva na temelju ove Uredbe. Ako je zahtjev za prijenos kaznenog postupka potvrdio sudac, sud, istražni sudac ili javni tužitelj u državi podnositeljici zahtjeva, i to se tijelo može smatrati tijelom podnositeljem zahtjeva za potrebe slanja zahtjeva;

4. „tijelo primatelj zahtjeva” znači sudac, sud, istražni sudac ili javni tužitelj koji je nadležan za donošenje odluke o prihvaćanju ili odbijanju prijenosa kaznenog postupka u skladu s člankom 11. stavkom 1., kao i za poduzimanje, ako to dopušta pravni sustav države primateljice zahtjeva, naknadnih mjera u skladu s ovom Uredbom ili bilo koje mjere predviđene u njegovu nacionalnom pravu.

   Ne dovodeći u pitanje zahtjev da odluku o prihvaćanju ili odbijanju prijenosa kaznenog postupka u skladu s člankom 11. stavkom 1. mora donijeti isključivo sudac, sud, istražni sudac ili javni tužitelj, na temelju svoje ocjene razloga za odbijanje u skladu s člankom 12., država primateljica zahtjeva, zbog strukture svojeg domaćeg pravnog sustava koja proizlazi iz pravne tradicije običajnog prava i ako njezin nacionalni pravni sustav ne dopušta njezinim sudovima ili javnim tužiteljima da poduzmu druge mjere osim donošenja odluke o prihvaćanju ili odbijanju prijenosa kaznenog postupka u skladu s člankom 11. stavkom 1., može predvidjeti da drugo tijelo, koje je na temelju njezina nacionalnog prava nadležno za poduzimanje mjera u kaznenom postupku, poduzme mjere isključivo u svrhu olakšavanja donošenja takvih sudskih odluka. Takvo drugo nadležno tijelo također može poduzeti naknadne mjere za potrebe ove Uredbe;

5. „decentralizirani informacijski sustav” znači decentralizirani informacijski sustav kako je definiran u članku 2. točki 3. Uredbe (EU) 2023/2844;

6. „žrtva” znači žrtva, kako je definirana u članku 2. stavku 1. točki (a) Direktive 2012/29/EU, ili pravna osoba, kako je definirana nacionalnim pravom, koja je pretrpjela štetu ili gospodarski gubitak kao izravnu posljedicu kaznenog djela koje je predmet kaznenog postupka na koji se primjenjuje ova Uredba.

Članak 3.

Nadležnost

1. Ako nadležnost nije već predviđena nacionalnim pravom države primateljice zahtjeva, za potrebe ove Uredbe država primateljica zahtjeva nadležna je za sva kaznena djela na koja je primjenjivo nacionalno pravo države podnositeljice zahtjeva, u sljedećim slučajevima:

(a) država primateljica zahtjeva na temelju članka 4. točke 7. podtočke (b) Okvirne odluke 2002/584/PUP odbija predati osumnjičenika ili okrivljenika koji se nalazi u državi primateljici zahtjeva i državljanin je te države ili u njoj ima boravište;

(b) država primateljica zahtjeva odbija predati osumnjičenika ili okrivljenika za kojeg je izdan europski uhidbeni nalog i koji se nalazi u državi primateljici zahtjeva i državljanin je te države ili u njoj ima boravište ako u iznimnim situacijama utvrdi da postoje opravdani razlozi da se na osnovi konkretnih i objektivnih dokaza vjeruje da bi zbog posebnih okolnosti slučaja predaja podrazumijevala očitu povredu relevantnog temeljnog prava sadržanog u članku 6. UEU-a i Povelji Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”);

(c) većina učinaka kaznenog dijela ili znatan dio štete koji su dio obilježja kaznenog djela nastali su na državnom području države primateljice zahtjeva;

(d) u državi primateljici zahtjeva u tijeku je kazneni postupak protiv osumnjičenika ili okrivljenika u vezi s drugim činjenicama, a osumnjičenik ili okrivljenik državljanin je države primateljice zahtjeva ili u njoj ima boravište; ili

(e) u državi primateljici zahtjeva u tijeku je kazneni postupak protiv drugih osoba u vezi s istim, djelomično istim ili povezanim činjenicama, a osumnjičenik ili okrivljenik u kaznenom postupku koji se treba prenijeti državljanin je države primateljice zahtjeva ili u njoj ima boravište.

2. Ako država primateljica zahtjeva utvrdi nadležnost isključivo na temelju stavka 1., ta se nadležnost može izvršavati samo na temelju zahtjeva za prijenos kaznenog postupka na temelju ove Uredbe.

Članak 4.

Odricanje od postupanja u kaznenom postupku, prekid ili obustava kaznenog postupka od strane države podnositeljice zahtjeva

Država članica koja je na temelju svojeg nacionalnog prava nadležna za provedbu kaznenog progona kaznenog djela može se, za potrebe primjene ove Uredbe, odreći od postupanja u kaznenom postupku, prekinuti ili obustaviti kazneni postupak kako bi se omogućio prijenos kaznenog postupka u vezi s tim kaznenim djelom u državu primateljicu zahtjeva.

POGLAVLJE 2.

PRIJENOS KAZNENOG POSTUPKA

Članak 5.

Kriteriji za zahtijevanje prijenosa kaznenog postupka

1. Zahtjev za prijenos kaznenog postupka može se izdati samo ako tijelo podnositelj zahtjeva smatra da bi se cilj učinkovitog i dobrog sudovanja, uključujući razmjernost, bolje ostvario vođenjem relevantnog kaznenog postupka u drugoj državi članici.

2. Kada razmatra hoće li zatražiti prijenos kaznenog postupka, tijelo podnositelj zahtjeva posebno uzima u obzir sljedeće kriterije:

(a) kazneno djelo počinjeno je u cijelosti ili djelomično na državnom području države primateljice zahtjeva ili su većina učinaka kaznenog djela ili znatan dio štete koji su dio obilježja kaznenog djela nastali na državnom području države primateljice zahtjeva;

(b) jedan ili više osumnjičenika ili okrivljenika državljani su države primateljice zahtjeva ili u njoj imaju boravište;

(c) jedan ili više osumnjičenika ili okrivljenika nalaze se u državi primateljici zahtjeva, a ta država odbija predati te osobe državi podnositeljici zahtjeva na temelju:

i. članka 4. točke 2. Okvirne odluke 2002/584/PUP;

ii. članka 4. točke 3. Okvirne odluke 2002/584/PUP ako se takvo odbijanje ne temelji na pravomoćnoj presudi koja je izrečena toj osobi za isto kazneno djelo i koja sprječava daljnji kazneni postupak; ili

iii. članka 4. točke 7. Okvirne odluke 2002/584/PUP;

(d) jedan ili više osumnjičenika ili okrivljenika za koje je izdan europski uhidbeni nalog nalaze se u državi primateljici zahtjeva i ta država odbija predati te osobe ako utvrdi da, u iznimnim situacijama, postoje opravdani razlozi da se na osnovi konkretnih i objektivnih dokaza vjeruje da bi zbog posebnih okolnosti slučaja predaja podrazumijevala očitu povredu relevantnog temeljnog prava sadržanog u članku 6. UEU-a i Povelji;

(e) većina dokaza relevantnih za istragu nalazi se u državi primateljici zahtjeva ili većina relevantnih svjedoka ima boravište u državi primateljici zahtjeva;

(f) u državi primateljici zahtjeva u tijeku je kazneni postupak protiv osumnjičenika ili okrivljenika u vezi s istim, djelomično istim ili drugim činjenicama;

(g) u državi primateljici zahtjeva u tijeku je kazneni postupak protiv drugih osoba u vezi s istim, djelomično istim ili povezanim činjenicama;

(h) jedan ili više osumnjičenika ili okrivljenika služe ili trebaju služiti kaznu koja uključuje oduzimanje slobode u državi primateljici zahtjeva;

(i) izvršavanje kazne u državi primateljici zahtjeva vjerojatno će poboljšati izglede za društvenu rehabilitaciju osuđene osobe ili postoje drugi razlozi zbog kojih bi izvršavanje kazne u državi primateljici zahtjeva bilo prikladnije;

(j) jedna ili više žrtava državljani su države primateljice zahtjeva ili u njoj imaju boravište;

(k) nadležna tijela država članica postigla su konsenzus na temelju Okvirne odluke 2009/948/PUP ili na drugi način, o koncentraciji kaznenih postupaka u jednoj državi članici.

Za potrebe prvog podstavka točke (j), tijelo podnositelj zahtjeva na odgovarajući način vodi računa o djeci žrtvama i drugim ranjivim osobama.

3. Osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva može, u skladu s postupcima na temelju nacionalnog prava, predložiti nadležnim tijelima države podnositeljice zahtjeva ili države primateljice zahtjeva da se kazneni postupak prenese u skladu s ovom Uredbom. Takvi se prijedlozi razmatraju i evidentiraju u skladu s postupkom evidentiranja na temelju nacionalnog prava predmetne države članice. Ako se prijedlog podnese nadležnom tijelu države primateljice zahtjeva, tijelo primatelj zahtjeva može se savjetovati s tijelom podnositeljem zahtjeva. Prijedlozi podneseni na temelju ovog stavka ne obvezuju državu podnositeljicu zahtjeva da zahtijeva prijenos ili da prenese kazneni postupak u državu primateljicu zahtjeva niti obvezuju tijelo podnositelja zahtjeva ili tijelo primatelja zahtjeva da se međusobno savjetuju.

Članak 6.

Prava osumnjičenika ili okrivljenika

1. Prije izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka tijelo podnositelj zahtjeva, u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, na odgovarajući način uzima u obzir legitimne interese osumnjičenika ili okrivljenika, uključujući aspekte povezane s restorativnom pravdom.

2. Prava utvrđena u stavcima 3., 4. i 6. ovog članka te u člancima 15. i 17. primjenjuju se na osumnjičenike ili okrivljenike u kaznenom postupku od trenutka kada ih nadležna tijela države članice službenom obaviješću ili na drugi način obavijeste da su osumnjičeni ili okrivljeni za počinjenje kaznenog djela, a neovisno o tome je li im oduzeta sloboda.

3. Tijelo podnositelj zahtjeva, prije izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka:

(a) obavješćuje osumnjičenika ili okrivljenika, u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom i na jeziku koji osumnjičenik ili okrivljenik razumije, o svojoj namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka; i

(b) daje mogućnost osumnjičeniku ili okrivljeniku da se očituje o takvom prijenosu, među ostalim o aspektima povezanima s restorativnom pravdom.

Tijelo podnositelj zahtjeva nije dužno ispuniti obveze utvrđene u prvom podstavku ovog stavka:

(a) ako bi ispunjavanje tih obveza ugrozilo povjerljivost istrage ili je na drugi način dovelo u pitanje;

(b) ako osumnjičenika ili okrivljenika nije moguće pronaći ili do njega nije moguće doći unatoč razumnim naporima koje je uložilo tijelo podnositelj zahtjeva; ili

(c) ako zahtjev za prijenos kaznenog postupka proizlazi iz prijedloga osumnjičenika ili okrivljenika na temelju članka 5. stavka 3.

4. Ako se osumnjičenik ili okrivljenik odluči očitovati kako je navedeno u stavku 3. prvom podstavku točki (b), osumnjičenik ili okrivljenik dostavlja to očitovanje najkasnije deset dana nakon što je obaviješten o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos i nakon što je dobio mogućnost da se očituje na temelju stavka 3. Tijelo podnositelj zahtjeva evidentira to očitovanje te ga uzima u obzir pri odlučivanju o tome hoće li podnijeti zahtjev za prijenos kaznenog postupka. Takvo evidentiranje provodi se u skladu s postupkom evidentiranja na temelju nacionalnog prava države podnositeljice zahtjeva.

5. U slučajevima u kojima se osumnjičenik ili okrivljenik nalazi u državi primateljici zahtjeva, tijelo podnositelj zahtjeva može, za potrebe stavka 3., tijelu primatelju zahtjeva poslati popunjenu verziju obrasca iz Priloga II. U takvim slučajevima obveze iz stavaka 3. i 4. primjenjuju se mutatis mutandis na tijelo primatelja zahtjeva koje o tome obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva. Ako se taj osumnjičenik ili okrivljenik očituje, tijelo primatelj zahtjeva šalje to očitovanje tijelu podnositelju zahtjeva.

6. Ako tijelo podnositelj zahtjeva izda zahtjev za prijenos kaznenog postupka, a osumnjičenik ili okrivljenik obaviješten je u skladu sa stavkom 3., ono bez nepotrebne odgode obavješćuje osumnjičenika ili okrivljenika na jeziku koji osumnjičenik ili okrivljenik razumije da je zahtjev izdan.

7. U slučajevima u kojima se osumnjičenik ili okrivljenik nalazi u državi primateljici zahtjeva, tijelo podnositelj zahtjeva može, za potrebe stavka 6., tijelu primatelju zahtjeva poslati popunjenu verziju obrasca iz Priloga III. U takvim slučajevima obveze iz stavka 6. primjenjuju se mutatis mutandis na tijelo primatelja zahtjeva koje o tome obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva.

Članak 7.

Prava žrtve

1. Prije izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka tijelo podnositelj zahtjeva, u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, na odgovarajući način uzima u obzir legitimne interese žrtve, uključujući aspekte povezane s restorativnom pravdom.

2. Ako je žrtva fizička osoba koja boravi u državi podnositeljici zahtjeva i dobije informacije o kaznenom postupku u skladu s člankom 6. stavkom 1. Direktive 2012/29/EU, kako je provedena u nacionalnom pravu, ili je pravna osoba s poslovnim nastanom u državi podnositeljici zahtjeva i dobije takve informacije u skladu s nacionalnim pravom, tijelo podnositelj zahtjeva prije izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka:

(a) obavješćuje žrtvu, u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom i na jeziku koji žrtva razumije, o svojoj namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka; i

(b) daje mogućnost žrtvi da se očituje o takvom prijenosu, među ostalim o aspektima povezanima s restorativnom pravdom.

Tijelo podnositelj zahtjeva nije dužno ispuniti obveze utvrđene u prvom podstavku ovog stavka:

(a) ako bi ispunjavanje tih obveza ugrozilo povjerljivost istrage ili je na drugi način dovelo u pitanje; ili

(b) ako zahtjev za prijenos kaznenog postupka proizlazi iz prijedloga žrtve na temelju članka 5. stavka 3.

3. Ako se žrtva odluči očitovati kako je navedeno u stavku 2. prvom podstavku točki (b), žrtva to očitovanje dostavlja najkasnije deset dana nakon što je obaviještena o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos i nakon što je dobila mogućnosti da se očituje na temelju stavka 2. Tijelo podnositelj zahtjeva evidentira to očitovanje te ga uzima u obzir pri odlučivanju o tome hoće li podnijeti zahtjev za prijenos kaznenog postupka. Takvo evidentiranje provodi se u skladu s postupkom evidentiranja na temelju nacionalnog prava države podnositeljice zahtjeva.

4. Ako tijelo podnositelj zahtjeva izda zahtjev za prijenos kaznenog postupka, a žrtva je obaviještena u skladu sa stavkom 2., ono bez nepotrebne odgode obavješćuje žrtvu na jeziku koji žrtva razumije da je zahtjev izdan.

Članak 8.

Postupak zahtijevanja prijenosa kaznenog postupka

1. Zahtjev za prijenos kaznenog postupka sastavlja tijelo podnositelj zahtjeva služeći se obrascem zahtjeva iz Priloga I. Tijelo podnositelj zahtjeva potpisuje obrazac zahtjeva i potvrđuje točnost i ispravnost njegova sadržaja.

2. Zahtjev za prijenos kaznenog postupka mora biti valjano obrazložen i sadržavati posebno sljedeće informacije:

(a) informacije o tijelu podnositelju zahtjeva;

(b) opis kaznenog djela koje je predmet kaznenog postupka i važeće odredbe kaznenog prava države podnositeljice zahtjeva;

(c) razloge zbog kojih je prijenos kaznenog postupka potreban i primjeren, a posebno koji su kriteriji iz članka 5. stavka 2. primjenjivi;

(d) potrebne informacije koje su dostupne o osumnjičeniku ili okrivljeniku i žrtvi;

(e) procjenu učinka prijenosa kaznenog postupka na prava osumnjičenika ili okrivljenika i žrtve, na osnovi informacija dostupnih tijelu podnositelju zahtjeva, uključujući, ako je primjenjivo, očitovanje dotičnih osoba pribavljeno u skladu s člankom 6. stavcima 3. i 4. ili člankom 7. stavcima 2. i 3. ili prijedloge podnesene na temelju članka 5. stavka 3.;

(f) informacije o postupovnim radnjama ili mjerama koje utječu na kazneni postupak i koje su poduzete u državi podnositeljici zahtjeva, uključujući sve privremene mjere prisile koje su na snazi i rok za primjenu takvih mjera;

(g) sve primjenjive posebne uvjete za obradu osobnih podataka na temelju članka 9. stavka 3. Direktive (EU) 2016/680.

3. Ako se osumnjičenik ili okrivljenik očitovao na temelju članka 6. stavaka 3. i 4. ili ako se žrtva očitovala na temelju članka 7. stavaka 2. i 3., to se očitovanje prosljeđuje tijelu primatelju zahtjeva zajedno sa zahtjevom za prijenos kaznenog postupka. Ako su se osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva očitovali usmenim putem, tijelo podnositelj zahtjeva osigurava da je zapisnik o takvom očitovanju dostupan tijelu primatelju zahtjeva.

4. Ako je potrebno, zahtjevu za prijenos kaznenog postupka prilažu se sve dodatne relevantne informacije i dokumenti.

5. Popunjeni obrazac zahtjeva iz stavka 1. ovog članka, kao i bitni dijelovi svih ostalih pisanih informacija priloženih zahtjevu za prijenos kaznenog postupka prevode se na službeni jezik države primateljice zahtjeva ili na bilo koji drugi jezik koji država primateljica zahtjeva prihvaća u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (d).

6. Tijelo podnositelj zahtjeva šalje zahtjev za prijenos kaznenog postupka izravno tijelu primatelju zahtjeva ili, ako je primjenjivo, uz sudjelovanje središnjeg tijela iz članka 20. Tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva obavljaju svu ostalu službenu komunikaciju izravno ili, ako je primjenjivo, uz sudjelovanje središnjeg tijela iz članka 20.

7. Ako tijelo primatelj zahtjeva nije poznato tijelu podnositelju zahtjeva, tijelo podnositelj zahtjeva traži sve potrebne informacije, među ostalim putem kontaktnih točaka Europske pravosudne mreže, kako je predviđeno Odlukom Vijeća 2008/976/PUP ([36]), kako bi utvrdilo koje je tijelo u državi primateljici zahtjeva nadležno za donošenje odluke na temelju članka 11. stavka 1.

8. Tijelo primatelj zahtjeva šalje tijelu podnositelju zahtjeva potvrdu o primitku obrasca iz stavka 1. ovog članka bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju u roku od sedam dana od njegova primitka. Ta se obveza primjenjuje i na središnje tijelo iz članka 20., ako je primjenjivo, i na tijelo primatelja zahtjeva koje prima zahtjev za prijenos kaznenog postupka od središnjeg tijela.

9. Ako tijelo u državi primateljici zahtjeva koje je primilo zahtjev za prijenos kaznenog postupka nije nadležno za donošenje odluke na temelju članka 11. stavka 1., ono bez nepotrebne odgode prosljeđuje zahtjev nadležnom tijelu primatelju zahtjeva u istoj državi članici i o tome obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva.

Članak 9.

Informacije koje treba pružiti tijelo podnositelj zahtjeva nakon slanja zahtjeva

1. Tijelo podnositelj zahtjeva bez nepotrebne odgode obavješćuje tijelo primatelja zahtjeva o svim postupovnim radnjama ili mjerama koje utječu na kazneni postupak i koje su poduzete u državi podnositeljici zahtjeva nakon slanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka i dostavlja sve relevantne dokumente.

([36]) Odluka Vijeća 2008/976/PUP od 16. prosinca 2008. o Europskoj pravosudnoj mreži (SL L 348, 24.12.2008., str. 130.).

2. Informacije navedene u stavku 1. i bitne dijelove relevantnih dokumenata dostavljenih u skladu s tim stavkom tijelo podnositelj zahtjeva prevodi na službeni jezik države primateljice zahtjeva ili na bilo koji drugi jezik koji država primateljica zahtjeva prihvaća u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (d).

Članak 10.

Povlačenje zahtjeva

1. Tijelo podnositelj zahtjeva može povući zahtjev za prijenos kaznenog postupka u bilo kojem trenutku prije nego što primi odluku tijela primatelja zahtjeva o prihvaćanju ili odbijanju prijenosa kaznenog postupka u skladu s člankom 11. stavkom 1. U takvim slučajevima tijelo podnositelj zahtjeva o tome odmah obavješćuje tijelo primatelja zahtjeva.

2. Tijelo podnositelj zahtjeva obavješćuje osumnjičenika ili okrivljenika koji su obaviješteni u skladu s člankom 6. stavkom 3. i žrtvu koja je obaviještena u skladu s člankom 7. stavkom 2. o povlačenju zahtjeva za prijenos kaznenog postupka na jeziku koji oni razumiju.

3. U slučajevima u kojima se osumnjičenik ili okrivljenik nalazi u državi primateljici zahtjeva, tijelo podnositelj zahtjeva može, za potrebe dostave informacija iz stavka 2., tijelu primatelju zahtjeva poslati popunjenu verziju obrasca iz Priloga VI. U takvim slučajevima tijelo primatelj zahtjeva dostavlja te informacije osumnjičeniku ili okrivljeniku i o tome obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva.

4. Ako je u skladu sa stavkom 1. tijelo podnositelj zahtjeva obavijestilo tijelo primatelja zahtjeva o povlačenju zahtjeva za prijenos kaznenog postupka, kazneni postupak ostaje u nadležnosti tijela podnositelja zahtjeva.

Članak 11.

Odluka tijela primatelja zahtjeva

1. Tijelo primatelj zahtjeva donosi odluku o tome hoće li prihvatiti ili odbiti prijenos kaznenog postupka u cijelosti ili djelomično i odlučuje, u skladu sa svojim nacionalnim pravom o mjerama koje treba poduzeti. Odluka o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka mora biti propisno obrazložena.

2. Tijelo primatelj zahtjeva priopćuje odluku iz stavka 1. ovog članka tijelu podnositelju zahtjeva, u skladu s rokovima utvrđenima u članku 13.

3. Ako tijelo primatelj zahtjeva smatra da su informacije koje je dostavilo tijelo podnositelj zahtjeva nedostatne da bi moglo odlučiti hoće li prihvatiti ili odbiti prijenos kaznenog postupka, ono može zatražiti dodatne informacije koje smatra potrebnima. Tijelo podnositelj zahtjeva zatražene dodatne informacije, ako su dostupne, dostavlja bez nepotrebne odgode, zajedno s prijevodom na službeni jezik države primateljice zahtjeva ili bilo koji drugi jezik koji država primateljica zahtjeva prihvaća u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (d).

4. Ako tijelo primatelj zahtjeva odluči odbiti prijenos kaznenog postupka u skladu s člankom 12., ono obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva o razlozima takvog odbijanja.

5. Ako je tijelo podnositelj zahtjeva primilo obrazloženu odluku o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka na temelju stavka 1. ovog članka, tijelo podnositelj zahtjeva bez nepotrebne odgode šalje tijelu primatelju zahtjeva izvornik ili ovjerenu presliku spisa predmeta ili njegovih relevantnih dijelova, zajedno s njihovim prijevodom na službeni jezik države primateljice zahtjeva ili bilo koji drugi jezik koji država primateljica zahtjeva prihvaća u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (d).

6. Ako se kazneni postupak obustavi u skladu s člankom 21., tijelo podnositelj zahtjeva bez nepotrebne odgode tijelu primatelju zahtjeva šalje izvornik ili ovjerenu presliku svih preostalih relevantnih dijelova spisa predmeta, uključujući relevantne fizičke dokaze. Ako je ovjerena preslika spisa predmeta već dostavljena tijelu primatelju zahtjeva, tijelo podnositelj zahtjeva na zahtjev tijela primatelja zahtjeva šalje izvorne dokumente spisa predmeta. Država podnositeljica zahtjeva može zatražiti da joj se izvorni dokumenti spisa predmeta ili fizički dokazi vrate kada ti dokumenti ili dokazi više ne budu potrebni u državi primateljici zahtjeva ili na kraju postupka u državi primateljici zahtjeva. Ako je država podnositeljica zahtjeva, na zahtjev države primateljice zahtjeva, navela da ne namjerava preuzeti izvorne dokumente spisa predmeta ili fizičke dokaze kada više ne budu potrebni ili na kraju postupka, država primateljica zahtjeva može u skladu sa svojim nacionalnim pravom odlučiti kako postupiti s preostalim dokazima, među ostalim hoće li takve dokaze sačuvati ili uništiti.

7. Za potrebe stavaka 5. i 6. tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva mogu se međusobno savjetovati kako bi odredili relevantne dijelove spisa predmeta koje treba poslati i prevesti.

Članak 12.

Razlozi za odbijanje

1. Tijelo primatelj zahtjeva u cijelosti ili djelomično odbija prijenos kaznenog postupka ako se kazneni postupak, u skladu s nacionalnim pravom države primateljice zahtjeva, ne može pokrenuti ili nastaviti u vezi s činjenicama na kojima se temelji zahtjev za prijenos kaznenog postupka, odnosno zbog jednog ili više sljedećih razloga:

(a) postupanje u vezi s kojim je podnesen zahtjev ne čini kazneno djelo prema nacionalnom pravu države primateljice zahtjeva;

(b) preuzimanje kaznenog postupka bilo bi u suprotnosti s načelom ne bis in idem;

(c) osumnjičenik ili okrivljenik zbog svoje se dobi ne može smatrati kazneno odgovornim za kazneno djelo;

(d) nastupila je zastara kaznenog progona u skladu s nacionalnim pravom države primateljice zahtjeva;

(e) nisu ispunjeni uvjeti za kazneni progon kaznenog djela u državi primateljici zahtjeva;

(f) kazneno djelo obuhvaćeno je amnestijom u skladu s nacionalnim pravom države primateljice zahtjeva;

(g) država primateljica zahtjeva nema nadležnost za kazneno djelo u skladu s nacionalnim pravom ni nadležnost na temelju članka 3.

2. Tijelo primatelj zahtjeva može u cijelosti ili djelomično odbiti prijenos kaznenog postupka ako postoji jedan ili više sljedećih razloga:

(a) povlastica ili imunitet na temelju nacionalnog prava države primateljice zahtjeva onemogućuje postupanje;

(b) tijelo primatelj zahtjeva smatra da prijenos kaznenog postupka nije u interesu učinkovitog i dobrog sudovanja;

(c) kazneno djelo nije ni u cijelosti ni djelomično počinjeno na državnom području države primateljice zahtjeva, niti su većina učinaka ili znatan dio štete koji su dio obilježja kaznenog djela nastali na državnom području te države, a osumnjičenik ili okrivljenik nije državljanin te države niti u njoj ima boravište;

(d) obrazac zahtjeva iz članka 8. stavka 1. nepotpun je ili očito netočan te nije popunjen ili ispravljen nakon savjetovanja iz stavka 3. ovog članka;

(e) postupanje u vezi s kojim je podnesen zahtjev nije kazneno djelo u mjestu u kojem je počinjeno, a država primateljica zahtjeva nema izvornu nadležnost na temelju svojeg nacionalnog prava za kazneni progon kaznenog djela.

3. Ako postoji bilo koji od razloga iz stavaka 1. i 2., prije nego što donese odluku o odbijanju prijenosa kaznenog postupka, u cijelosti ili djelomično, tijelo primatelj zahtjeva savjetuje se, ako je to primjereno, s tijelom podnositeljem zahtjeva i, prema potrebi, traži od tijela podnositelja zahtjeva da bez nepotrebne odgode dostavi sve potrebne informacije.

4. Ako postoji razlog iz stavka 2. točke (a) i ako ovlast za odricanje od povlastice ili imuniteta ima tijelo države primateljice zahtjeva, tijelo primatelj zahtjeva traži da to tijelo bez nepotrebne odgode izvrši tu ovlast. Ako ovlast za odricanje od povlastice ili imuniteta ima tijelo druge države ili međunarodna organizacija, tijelo podnositelj zahtjeva traži od tog tijela ili te međunarodne organizacije da izvrši tu ovlast.

Članak 13.

Rokovi

1. Tijelo primatelj zahtjeva priopćuje tijelu podnositelju zahtjeva svoju odluku o tome hoće li prihvatiti ili odbiti prijenos kaznenog postupka bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju najkasnije 60 dana nakon što je nadležno tijelo primatelj zahtjeva primilo zahtjev za prijenos kaznenog postupka.

2. Ako u određenom slučaju tijelo primatelj zahtjeva ne može poštovati rok utvrđen u stavku 1., ono o tome bez nepotrebne odgode obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva, navodeći razloge za kašnjenje. U takvim se slučajevima rok utvrđen u stavku 1. može produljiti za najviše 30 dana.

3. Ako prema nacionalnom pravu države primateljice zahtjeva postoji povlastica ili imunitet, rok utvrđen u stavku 1. počinje teći tek od dana kada je tijelo primatelj zahtjeva obaviješteno o tome da je došlo do odricanja od povlastice ili imuniteta.

Članak 14.

Savjetovanja između tijela podnositelja zahtjeva i tijela primatelja zahtjeva

1. Prema potrebi i ne dovodeći u pitanje članak 11. stavke 3., 5., 6. i 7., članak 13. stavak 3. i članak 19. stavak 2., tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva bez nepotrebne odgode međusobno se savjetuju kako bi osigurali učinkovitu primjenu ove Uredbe.

2. Savjetovanja između tijela podnositelja zahtjeva i tijela primatelja zahtjeva mogu se održati i prije izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka, posebno kako bi se utvrdilo bi li prijenos bio u interesu učinkovitog i dobrog sudovanja, među ostalim i je li razmjeran. Kako bi predložilo prijenos kaznenog postupka iz države podnositeljice zahtjeva, tijelo primatelj zahtjeva može se također savjetovati s tijelom podnositeljem zahtjeva o tome bi li bilo moguće izdati zahtjev za prijenos kaznenog postupka.

3. Ako se tijelo podnositelj zahtjeva savjetuje s tijelom primateljem zahtjeva prije podnošenja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka, ono informacije o kaznenom postupku stavlja na raspolaganje tijelu primatelju zahtjeva, osim ako bi se time ugrozila povjerljivost istrage ili bi se ona na neki drugi način dovela u pitanje.

4. Ako tijela prime zahtjeve za savjetovanje na temelju ovog članka, na njih odgovaraju bez nepotrebne odgode.

Članak 15.

Informacije koje treba dostaviti osumnjičeniku i okrivljeniku o odluci o prihvaćanju ili odbijanju prijenosa

1. Ako je tijelo primatelj zahtjeva donijelo odluku u skladu s člankom 11. stavkom 1. o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka, tijelo primatelj zahtjeva bez nepotrebne odgode, na jeziku koji osumnjičenik ili okrivljenik razumije:

(a) obavješćuje osumnjičenika ili okrivljenika o odluci o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka;

(b) dostavlja osumnjičeniku ili okrivljeniku primjerak obrazložene odluke o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka; i

(c) obavješćuje osumnjičenika ili okrivljenika o pravu na djelotvoran pravni lijek u državi primateljici zahtjeva, među ostalim o rokovima za takav pravni lijek.

Tijelo primatelj zahtjeva može prema potrebi zatražiti pomoć tijela podnositelja zahtjeva kako bi izvršilo zadaće iz ovog stavka.

2. U slučajevima u kojima se osumnjičenik ili okrivljenik nalazi u državi podnositeljici zahtjeva, tijelo primatelj zahtjeva može, za potrebe stavka 1., poslati popunjenu verziju obrasca iz Priloga IV. tijelu podnositelju zahtjeva. U takvim slučajevima obveze iz stavka 1. primjenjuju se mutatis mutandis na tijelo podnositelja zahtjeva koje o tome obavješćuje tijelo primatelja zahtjeva.

3. Ako je tijelo primatelj zahtjeva donijelo odluku u skladu s člankom 11. stavkom 1. o odbijanju prijenosa kaznenog postupka, tijelo podnositelj zahtjeva bez nepotrebne odgode obavješćuje osumnjičenika ili okrivljenika, na jeziku koji osumnjičenik ili okrivljenik razumije, o odluci o odbijanju prijenosa.

Tijelo podnositelj zahtjeva može prema potrebi zatražiti pomoć tijela primatelja zahtjeva kako bi izvršilo zadaće iz ovog stavka.

4. U slučajevima u kojima se osumnjičenik ili okrivljenik nalazi u državi primateljici zahtjeva, tijelo podnositelj zahtjeva može, za potrebe stavka 3., poslati popunjenu verziju obrasca iz Priloga IV. tijelu primatelju zahtjeva. U takvim slučajevima obveza iz stavka 3. primjenjuje se mutatis mutandis na tijelo primatelja zahtjeva koje o tome obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva.

5. Tijelo primatelj zahtjeva nije dužno ispuniti obveze utvrđene u stavku 1., a tijelo podnositelj zahtjeva nije dužno ispuniti obveze utvrđene u stavku 3.:

(a) ako bi ispunjavanje tih obveza ugrozilo povjerljivost istrage ili je na drugi način dovelo u pitanje; ili

(b) ako osumnjičenika ili okrivljenika nije moguće pronaći ili ako do njega nije moguće doći unatoč razumnim naporima koje je uložilo tijelo primatelj zahtjeva odnosno tijelo podnositelj zahtjeva.

Članak 16.

Informacije koje treba dostaviti žrtvi o odluci o prihvaćanju ili odbijanju prijenosa

1. Ako je tijelo primatelj zahtjeva donijelo odluku u skladu s člankom 11. stavkom 1. ove Uredbe o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka, a žrtva je fizička osoba koja boravi u državi podnositeljici zahtjeva i dobiva informacije o kaznenom postupku u skladu s člankom 6. stavkom 1. Direktive 2012/29/EU, kako je provedena u nacionalnim pravu, ili je pravna osoba s poslovnim nastanom u državi podnositeljici zahtjeva i dobiva takve informacije u skladu s nacionalnim pravom, tijelo primatelj zahtjeva bez nepotrebne odgode obavješćuje žrtvu na jeziku koji žrtva razumije o:

(a) odluci o prihvaćanju prijenosa od strane tijela primatelja zahtjeva; i

(b) pravu žrtve na djelotvoran pravni lijek u državi primateljici zahtjeva, među ostalim o rokovima za takav pravni lijek.

Tijelo primatelj zahtjeva može prema potrebi zatražiti pomoć tijela podnositelja zahtjeva kako bi izvršilo zadaće iz ovog stavka.

2. U slučajevima u kojima se žrtva nalazi u državi podnositeljici zahtjeva, tijelo primatelj zahtjeva može, za potrebe stavka 1., tijelu podnositelju zahtjeva poslati popunjenu verziju obrasca iz Priloga V. U takvim slučajevima obveze iz stavka 3. primjenjuju se mutatis mutandis na tijelo podnositelja zahtjeva koje o tome obavješćuje tijelo primatelja zahtjeva.

3. Ako je tijelo primatelj zahtjeva donijelo odluku u skladu s člankom 11. stavkom 1. ove Uredbe o odbijanju prijenosa kaznenog postupka, a žrtva je fizička osoba koja boravi u državi podnositeljici zahtjeva i dobiva informacije o kaznenom postupku u skladu s člankom 6. stavkom 1. Direktive 2012/29/EU, kako je provedena u nacionalnom pravu, ili je pravna osoba s poslovnim nastanom u državi podnositeljici zahtjeva i dobiva takve informacije u skladu s nacionalnim pravom, tijelo podnositelj zahtjeva bez nepotrebne odgode obavješćuje žrtvu na jeziku koji žrtva razumije o odluci o odbijanju prijenosa.

4. Tijelo primatelj zahtjeva nije dužno ispuniti obveze utvrđene u stavku 1., a tijelo podnositelj zahtjeva nije dužno ispuniti obveze utvrđene u stavku 3.:

(a) ako bi ispunjavanje tih obveza ugrozilo povjerljivost istrage ili je na drugi način dovelo u pitanje; ili

(b) ako žrtvu nije moguće pronaći ili do nje nije moguće doći unatoč razumnim naporima koje je uložilo tijelo podnositelj zahtjeva odnosno tijelo primatelj zahtjeva.

Članak 17.

Pravo na djelotvoran pravni lijek

1. Osumnjičenici, okrivljenici i žrtve imaju pravo na djelotvoran pravni lijek u državi primateljici zahtjeva protiv odluke o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka. To pravo ostvaruje se pred sudom u državi primateljici zahtjeva u skladu s njezinim nacionalnim pravom.

2. Ako je podnesen pravni lijek protiv odluke o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka, odluka se razmatra u skladu s nacionalnim pravom na osnovi kriterija predviđenih u članku 12. stavcima 1. i 2. Ako se ostvarivala diskrecijska ovlast, preispitivanje je ograničeno na procjenu toga je li tijelo primatelj zahtjeva očito prekoračilo granice svoje diskrecijske ovlasti.

Rok za podnošenje djelotvornog pravnog lijeka ne smije biti dulji od 15 dana od datuma primitka obrazložene odluke o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka.

Ako je zahtjev za prijenos kaznenog postupka izdan nakon završetka kaznene istrage, a protiv osumnjičenika ili okrivljenika podignuta je optužnica, podnošenje pravnog lijeka protiv odluke o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka ima suspenzivni učinak. Takav suspenzivni učinak ne utječe na mogućnost da država primateljica zahtjeva nastavi

s privremenim mjerama potrebnima za sprečavanje bijega osumnjičenika ili okrivljenika ili za očuvanje dokaza, sredstava za počinjenje kaznenog djela ili imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom.

Konačna odluka o pravnom lijeku donosi se bez nepotrebne odgode i, ako je moguće, u roku od 60 dana.

Tijelo primatelj zahtjeva obavješćuje tijelo podnositelja zahtjeva o konačnom ishodu pravnog lijeka koji se podnosi. Ako je konačni ishod pravnog lijeka poništenje odluke o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka, kazneni postupak vraća se tijelu podnositelju zahtjeva.

Ovim se stavkom ne dovode u pitanje daljnji pravni lijekovi koji su dostupni u skladu s nacionalnim pravom.

3. Država primateljica zahtjeva osigurava da osumnjičenici, okrivljenici i žrtve imaju pravo na pristup svim dokumentima povezanima s prijenosom kaznenog postupka koji su bili osnova za odluku o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka na temelju ove Uredbe i koji su potrebni za djelotvorno ostvarivanje njihova prava na pravni lijek. Pravo na pristup takvim dokumentima ostvaruje se u skladu s postupcima prema nacionalnom pravu države primateljice zahtjeva. Takav pristup može se ograničiti, podložno nacionalnom pravu, ako bi se njime ugrozila povjerljivost istrage ili bi se ona na neki drugi način dovela u pitanje ili ako bi se njime ugrozila sigurnost osoba.

Članak 18.

Suradnja s Eurojustom i Europskom pravosudnom mrežom

Tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva mogu u svakoj fazi postupka prijenosa kaznenog postupka zatražiti pomoć Eurojusta ili Europske pravosudne mreže, u skladu s njihovim nadležnostima. Eurojust može, prema potrebi, olakšati savjetovanja iz članka 11. stavaka 3., 5., 6. i 7., članka 12. stavka 3., članka 14., članka 19. stavka 2. i članka 21. stavka 3.

Članak 19.

Troškovi prijenosa kaznenog postupka

1. Svaka država članica snosi vlastite troškove prijenosa kaznenog postupka koji proizlaze iz primjene ove Uredbe.

2. Ako bi prijevod spisa predmeta i drugih relevantnih dokumenata iz članka 11. stavaka 3., 5., 6. i 7. podrazumijevao visoke ili iznimne troškove, tijelo podnositelj zahtjeva može tijelu primatelju zahtjeva podnijeti prijedlog za podjelu troškova. Takvom prijedlogu prilaže se detaljna raščlamba troškova koje ima tijelo podnositelj zahtjeva. Slijedom takvog prijedloga tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva međusobno se savjetuju.

Članak 20.

Imenovanje središnjih tijela

Svaka država članica može imenovati jedno ili više središnjih tijela koja su odgovorna za administrativno slanje i primanje zahtjeva za prijenos kaznenog postupka, kao i za drugu službenu korespondenciju povezanu s takvim zahtjevima.

POGLAVLJE 3.

UČINCI PRIJENOSA KAZNENOG POSTUPKA

Članak 21.

Učinci u državi podnositeljici zahtjeva

1. Nakon primitka obrazložene odluke o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka u skladu s člankom 11. stavkom 1. ili konačne odluke o pravnom lijeku na temelju članka 17., kazneni postupak prekida se ili obustavlja u državi podnositeljici zahtjeva u skladu s nacionalnim pravom, osim ako je ishod pravnog lijeka takav da se predmet mora vratiti državi podnositeljici zahtjeva ili je tijelo podnositelj zahtjeva već suspendiralo ili obustavilo taj kazneni postupak na temelju članka 4.

2. Neovisno o stavku 1., kazneni postupak u državi podnositeljici zahtjeva može ostati otvoren kako bi se tijelu podnositelju zahtjeva omogućilo da:

(a) poduzme potrebne hitne istražne ili druge postupovne mjere, uključujući mjere za sprečavanje bijega osumnjičenika ili okrivljenika, ili mjere za zamrzavanje;

(b) zadrži prethodno donesene istražne ili druge postupovne mjere, uključujući mjere za sprečavanje bijega osumnjičenika ili okrivljenika, koje su potrebne radi izvršenja odluke na temelju Okvirne odluke 2002/584/PUP, drugog instrumenta o uzajamnom priznavanju ili zahtjeva za uzajamnu pravnu pomoć.

3. Nakon što tijelo primatelj zahtjeva donese odluku o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka, tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva surađuju u najvećoj mogućoj mjeri i u skladu sa svojim nacionalnim pravom, posebice ako se nacionalnim pravom države primateljice zahtjeva traži poštovanje određenih formalnosti i postupaka, osobito u vezi s dopuštenosti dokaza. Tijelo podnositelj zahtjeva i tijelo primatelj zahtjeva također surađuju kad je riječ o privremenim mjerama određenima prije prijenosa i na temelju stavka 2.

4. Ako je provedba mjera poduzetih na temelju stavka 2. završena ili ako je tijelo primatelj zahtjeva poduzelo potrebne istražne ili druge postupovne mjere, a mjere koje je poduzelo tijelo podnositelj zahtjeva na temelju stavka 2. više nisu potrebne, kazneni postupak u državi podnositeljici zahtjeva prekida se ili obustavlja.

5. Tijelo podnositelj zahtjeva može nastaviti ili ponovno pokrenuti kazneni postupak ako ga tijelo primatelj zahtjeva obavijesti o svojoj odluci o obustavi kaznenog postupka u vezi s činjenicama na kojima se temelji kazneni postupak za koji je prijenos prihvaćen, osim ako ta odluka, na temelju nacionalnog prava države primateljice zahtjeva, definitivno sprečava daljnji kazneni progon i donesena je nakon odlučivanja o meritumu predmeta te stoga sprečava daljnji kazneni postupak za ista djela u državi primateljici zahtjeva.

6. Stavak 5. ne utječe na pravo žrtava da pokrenu ili zatraže ponovno pokretanje kaznenog postupka protiv osumnjičenika ili okrivljenika u državi podnositeljici zahtjeva ako je tako predviđeno nacionalnim pravom te države, osim ako odluka tijela primatelja zahtjeva o obustavi kaznenog postupka, na temelju nacionalnog prava države primateljice zahtjeva, definitivno sprečava daljnji kazneni progon i donesena je nakon odlučivanja o meritumu predmeta te stoga sprečava daljnji kazneni postupak za ista djela u državi primateljici zahtjeva.

Članak 22.

Učinci u državi primateljici zahtjeva

1. Preneseni kazneni postupak uređen je nacionalnim pravom države primateljice zahtjeva.

2. Pod uvjetom da to nije u suprotnosti s temeljnim pravnim načelima države primateljice zahtjeva, sve radnje poduzete u svrhu kaznenog postupka ili pripremnih istraga koje su provela nadležna tijela u državi podnositeljici zahtjeva imaju istu valjanost u državi primateljici zahtjeva kao da su ih valjano provela nadležna tijela u državi primateljici zahtjeva.

Ne dovodeći u pitanje članak 12. stavak 1. točku (d), sve radnje valjano provedene u državi podnositeljici zahtjeva kojima se prekida ili obustavlja rok zastare imaju isti učinak prekida ili obustave roka zastare u državi primateljici zahtjeva pod uvjetom da bi takva radnja imala taj učinak prema njezinu nacionalnom pravu.

3. Države članice mogu u svojem nacionalnom pravu predvidjeti, u slučajevima u kojima se nadležnost temelji na članku 3. i u kojima djeluju u svojstvu države primateljice zahtjeva, a osumnjičenik ili okrivljenik nalazi se u toj državi, da nadležno tijelo u državi primateljici zahtjeva može po primitku zahtjeva za prijenos kaznenog postupka i bilo kojih dodatnih informacija u skladu s ovom Uredbom te prije donošenja odluke o prihvaćanju prijenosa, a nakon procjene, poduzeti potrebne mjere u skladu sa svojim nacionalnim pravom radi uhićenja osumnjičenika ili okrivljenika ili radi osiguravanja da osumnjičenik ili okrivljenik ostane na njezinu državnom području, ili poduzeti druge potrebne privremene mjere poput mjera zamrzavanja.

4. Odluku o zadržavanju osumnjičenika ili okrivljenika u skladu sa stavkom 3. donosi isto tijelo koje bi bilo nadležno za poduzimanje takvih mjera u sličnom domaćem predmetu te ona podliježe zaštitnim mjerama primjenjivima na takve mjere na temelju nacionalnog prava, uključujući sudski nadzor i rokove za istražni zatvor.

5. Dokazi koje je prenijelo tijelo podnositelj zahtjeva ne mogu se proglasiti nedopuštenima u kaznenom postupku u državi primateljici zahtjeva samo zbog toga što su prikupljeni u drugoj državi članici. Dokazi prikupljeni u državi podnositeljici zahtjeva mogu se upotrijebiti u kaznenom postupku u državi primateljici zahtjeva, pod uvjetom da je dopuštenost takvih dokaza u skladu s nacionalnim pravom države primateljice zahtjeva, uključujući njezina temeljna pravna načela. Ovom Uredbom ne utječe se na ovlast suda pred kojim se vodi postupak da slobodno ocjenjuje dokaze.

6. Ako je u državi primateljici zahtjeva izrečena kazna zatvora ili mjera zadržavanja, ta država od ukupnog razdoblja zadržavanja koje treba odslužiti oduzima ukupno razdoblje zadržavanja provedeno u državi podnositeljici zahtjeva koje je izrečeno u okviru prenesenog kaznenog postupka. U tu svrhu tijelo podnositelj zahtjeva dostavlja tijelu primatelju zahtjeva sve informacije o razdoblju zadržavanja osumnjičenika ili okrivljenika u državi podnositeljici zahtjeva.

7. Ako se kazneni postupak i u državi podnositeljici zahtjeva i u državi primateljici zahtjeva može pokrenuti samo na temelju kaznene prijave, kaznena prijava podnesena u državi podnositeljici zahtjeva vrijedi i u državi primateljici zahtjeva.

8. Na kazneno djelo primjenjuje se kazna predviđena u nacionalnom pravu države primateljice zahtjeva, osim ako je tim pravom predviđeno drukčije. Ako je kazneno djelo počinjeno na državnom području države podnositeljice zahtjeva, tijelo primatelj zahtjeva u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom može u obzir uzeti maksimalnu kaznu prema nacionalnom pravu države podnositeljice zahtjeva ako bi to išlo u prilog okrivljeniku. Ako se nadležnost temelji isključivo na članku 3., kazna izrečena u državi primateljici zahtjeva ne smije biti stroža od maksimalne kazne prema nacionalnom pravu države podnositeljice zahtjeva.

Članak 23.

Informacije koje treba dostaviti tijelo primatelj zahtjeva

Tijelo primatelj zahtjeva ili, ako je primjenjivo, drugo nadležno tijelo dostavlja tijelu podnositelju zahtjeva informacije o obustavi kaznenog postupka ili o svakoj odluci donesenoj na kraju kaznenog postupka, među ostalim informacije o tome sprečava li ta odluka definitivno daljnji kazneni progon u skladu s nacionalnim pravom države primateljice zahtjeva i je li donesena nakon odlučivanja o meritumu predmeta te sprečava li stoga daljnji kazneni postupak za ista djela u toj državi. To tijelo dostavlja i informacije o konačnom izvršavanju izrečene kazne ili o drugim informacijama znatne vrijednosti. To tijelo dostavlja tijelu podnositelju zahtjeva primjerak konačne pisane odluke donesene na kraju kaznenog postupka.

Barem bitni dijelovi informacija i konačne odluke iz prvog podstavka ovog članka prevode se na službeni jezik države podnositeljice zahtjeva ili na bilo koji drugi jezik koji država podnositeljica zahtjeva prihvaća u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (d).

POGLAVLJE 4.

SREDSTVA KOMUNIKACIJE

Članak 24.

Sredstva komunikacije

1. Komunikacija na temelju ove Uredbe, uključujući razmjenu obrasca zahtjeva i drugih obrazaca iz prilogâ ovoj Uredbi, odluku iz članka 11. stavka 1. ove Uredbe i druge dokumente iz njezina članka 11. stavka 5., između tijela podnositelja zahtjeva i tijela primatelja zahtjeva te uz sudjelovanje središnjih tijela, ako je država članica imenovala središnje tijelo u skladu s člankom 20. ove Uredbe, kao i Eurojusta, odvija se u skladu s člankom 3. Uredbe (EU) 2023/2844.

2. Članak 7. stavci 1. i 2. te članci 8. i 14. Uredbe (EU) 2023/2844 u kojima se utvrđuju pravila o elektroničkim potpisima i elektroničkim pečatima, pravnim učincima elektroničkih dokumenata i zaštiti informacija koje se prenose primjenjuju se na komunikaciju poslanu putem decentraliziranog informacijskog sustava.

3. Savjetovanja na temelju članka 11. stavka 7. i članka 14. između tijela podnositelja zahtjeva i tijela primatelja zahtjeva te uz sudjelovanje središnjih tijela, ako je država članica imenovala središnje tijelo u skladu s člankom 20., kao i Eurojusta, mogu se provoditi upotrebom bilo kojeg odgovarajućeg sredstva komunikacije, među ostalim putem decentraliziranog informacijskog sustava.

Članak 25.

Uspostava decentraliziranog informacijskog sustava

1. Komisija do 8. siječnja 2027. donosi provedbene akte u svrhu uspostave decentraliziranog informacijskog sustava za potrebe ove Uredbe kojima se utvrđuje sljedeće:

(a) tehničke specifikacije za metode komunikacije elektroničkim putem za potrebe decentraliziranog informacijskog sustava;

(b) tehničke specifikacije komunikacijskih protokola;

(c) ciljevi informacijske sigurnosti i relevantne tehničke mjere kojima se osiguravaju minimalni standardi informacijske sigurnosti i visoka razina kibernetičke sigurnosti za obradu i prijenos informacija u okviru decentraliziranog informacijskog sustava;

(d) minimalni ciljevi dostupnosti i mogući povezani tehnički zahtjevi za usluge koje pruža decentralizirani informacijski sustav;

(e) digitalni postupovni standardi kako su definirani u članku 3. točki 9. Uredbe (EU) 2022/850.

2. Provedbeni akti iz stavka 1. ovog članka donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 31. stavka 2.

Članak 26.

Referentni implementacijski softver

1. Komisija je odgovorna za izradu, pristupačnost, održavanje i razvoj referentnog implementacijskog softvera koji države članice mogu odlučiti upotrebljavati kao svoj pozadinski sustav umjesto nacionalnog informacijskog sustava. Izrada, održavanje i razvoj referentnog implementacijskog softvera financiraju se iz općeg proračuna Unije.

2. Eurojust se može koristiti referentnim implementacijskim softverom iz stavka 1.

3. Komisija besplatno osigurava, održava i podupire referentni implementacijski softver.

4. Referentni implementacijski softver pruža zajedničko sučelje za komunikaciju s drugim nacionalnim informacijskim sustavima.

Članak 27.

Troškovi decentraliziranog informacijskog sustava

1. Svaka država članica ili subjekt koji upravlja odobrenom pristupnom točkom sustava e-CODEX kako je definiran u članku 3. točki 4. Uredbe (EU) 2022/850 snosi troškove instalacije, rada i održavanja pristupnih točaka decentraliziranog informacijskog sustava za koje su odgovorni.

2. Svaka država članica ili subjekt koji upravlja odobrenom pristupnom točkom sustava e-CODEX kako je definirana u članku 3. točki 4. Uredbe (EU) 2022/850 snosi troškove uspostave i prilagodbe svojih relevantnih nacionalnih ili, ako je primjenjivo, drugih informacijskih sustava kako bi bili interoperabilni s pristupnim točkama te snosi troškove upravljanja tim sustavima, njihova rada i održavanja.

3. Eurojust snosi troškove instalacije, rada i održavanja komponenti decentraliziranog informacijskog sustava za koje je odgovoran.

4. Eurojust snosi troškove uspostave i prilagodbe svojeg sustava za upravljanje predmetima kako bi bio interoperabilan s pristupnim točkama te snosi troškove upravljanja tim sustavom, njegova rada i održavanja.

Članak 28.

Statistički podaci

1. Države članice redovito prikupljaju sveobuhvatne statističke podatke kako bi Komisija mogla pratiti primjenu ove Uredbe. Nadležna tijela država članica čuvaju te statističke podatke i šalju ih Komisiji jednom godišnje. Nadležna tijela država članica mogu obrađivati osobne podatke potrebne za izradu tih statističkih podataka.

2. Statistički podaci iz stavka 1. uključuju:

(a) broj izdanih zahtjeva za prijenos kaznenog postupka, uključujući kriterije za zahtijevanje prijenosa, po državi podnositeljici zahtjeva;

(b) broj prihvaćenih i odbijenih prijenosa kaznenog postupka, uključujući razloge za odbijanje, po državi primateljici zahtjeva;

(c) vrijeme potrebno državi primateljici zahtjeva za prijenos informacija o odluci o prihvaćanju ili odbijanju prijenosa kaznenog postupka.

3. Ako su dostupni na središnjoj razini u predmetnoj državi članici, statistički podaci iz stavka 1. uključuju i:

(a) broj istraga i kaznenih progona koji nisu provedeni nakon prihvaćanja prijenosa kaznenog postupka;

(b) broj predmeta u kojima su podneseni pravni lijekovi protiv odluka o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka, pri čemu se za svaki predmet navodi je li pravni lijek podnio osumnjičenik, okrivljenik ili žrtva, te broj uspješno osporenih odluka;

(c) troškove nastale na temelju članka 27. stavka 2. nakon četiri godine od datuma stupanja na snagu provedbenih akata iz članka 25. stavka 1.

4. Referentni implementacijski softver iz članka 26. i, ako su za to opremljeni, nacionalni pozadinski sustavi programski prikupljaju podatke iz stavka 2. ovog članka i te podatke jednom godišnje dostavljaju Komisiji.

5. Statistički podaci iz stavaka 2. i 3. dostavljaju se od 1. veljače 2028.

6. Statistički podaci iz stavka 2. ovog članka prikupljaju se putem decentraliziranog informacijskog sustava uspostavljenog u skladu s člankom 25. u roku od dvije godine od datuma stupanja na snagu provedbenih akata iz tog članka. Dok god decentralizirani informacijski sustav ne bude operativan i dok se zbog toga statistički podaci iz stavka 2. ovog članka ne budu prikupljali automatski, ti se statistički podaci dostavljaju samo ako su dostupni na središnjoj razini u predmetnoj državi članici.

Članak 29.

Izmjene obrasca zahtjeva i drugih obrazaca

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 30. radi izmjene prilogâ ažuriranjem ili tehničkim izmjenama obrasca zahtjeva i drugih obrazaca. Takve izmjene moraju biti u skladu s ovom Uredbom i ne smiju na nju utjecati.

Članak 30.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 29. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme od 1. veljače 2027.

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 29. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u Službenom listu Europske unije ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 29. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 31.

Postupak odbora

1. Za potrebe članka 25. ove Uredbe Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 32.

Obavješćivanje

1. Svaka država članica do 1. veljače 2027. obavješćuje Komisiju o sljedećem:

(a) tijelima koja su, u skladu s njezinim nacionalnim pravom, nadležna u skladu s člankom 2. točkom 3. za izdavanje ili potvrđivanje zahtjeva za prijenos kaznenog postupka i tijelima koja su nadležna u skladu s člankom 2. točkom 4. za donošenje odluka o takvim zahtjevima;

(b) informacijama o drugim tijelima iz članka 2. točke 4. drugog podstavka, ako se država članica koristi mogućnošću predviđenom u tom podstavku;

(c) informacijama o imenovanom središnjem tijelu ili imenovanim središnjim tijelima, ako se država članica koristi mogućnošću predviđenom u članku 20.;

(d) jezicima prihvaćenima za zahtjeve za prijenos kaznenog postupka, za dostavljanje popratnih informacija i za svu ostalu komunikaciju među tijelima kada djeluje kao država podnositeljica zahtjeva i kada djeluje kao država primateljica zahtjeva.

2. Svaka država članica obavješćuje Komisiju o svim ažuriranjima informacija dostavljenih na temelju stavka 1.

Komisija osigurava da se informacije primljene na temelju stavka 1. ažuriraju i objavljuju na javno dostupnom dijelu internetskih stranica Europske pravosudne mreže.

Članak 33.

Odnos s međunarodnim sporazumima i dogovorima

1. Ne dovodeći u pitanje njihovu primjenu između država članica i trećih zemalja, ova Uredba od 1. veljače 2027., u okviru svojeg područja primjene, zamjenjuje odgovarajuće odredbe Europske konvencije o prijenosu postupaka u kaznenim stvarima od 15. svibnja 1972. i Europske konvencije o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959., koje se primjenjuju među državama članicama koje obvezuje ova Uredba.

2. Uz ovu Uredbu, države članice mogu sklopiti ili nastaviti primjenjivati bilateralne ili multilateralne sporazume ili dogovore s drugim državama članicama nakon 7. siječnja 2025. samo u mjeri u kojoj se takvim sporazumima ili dogovorima omogućuje daljnje jačanje ciljeva ove Uredbe i doprinosi pojednostavnjenju ili daljnjem olakšavanju postupaka za prijenos kaznenog postupka te pod uvjetom da se poštuje razina zaštitnih mjera utvrđena u ovoj Uredbi.

3. Države članice obavješćuju Vijeće i Komisiju do 1. veljače 2027. o sporazumima i dogovorima iz stavka 2. koje namjeravaju nastaviti primjenjivati. Države članice obavješćuju Komisiju i o svakom novom sporazumu ili dogovoru iz stavka 2. u roku od tri mjeseca od njegova potpisivanja.

Članak 34.

Izvješćivanje

Komisija do 1. veljače 2033. podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o primjeni ove Uredbe potkrijepljeno informacijama koje su dostavile države članice u skladu s člankom 28. stavkom 1., a koje je prikupila Komisija.

Članak 35.

Prijelazne odredbe

Ova se Uredba primjenjuje na zahtjeve za prijenos kaznenog postupka dostavljene od 1. veljače 2027. Zahtjevi za prijenos kaznenog postupka primljeni prije 1. veljače 2027. i dalje su uređeni postojećim instrumentima koji se odnose na prijenos kaznenog postupka.

Dok članak 24. ne postane primjenjiv na temelju članka 36. trećeg stavka, komunikacija u skladu s ovom Uredbom između tijela podnositelja zahtjeva i tijela primatelja zahtjeva te, ako je primjenjivo, uz sudjelovanje središnjih tijela, kao i s Eurojustom, odvija se na bilo koji odgovarajući alternativni način, uzimajući u obzir potrebu da se osigura brza, sigurna i pouzdana razmjena informacija.

Članak 36.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.

Primjenjuje se od 1. veljače 2027.

Međutim, članak 24. primjenjuje se od prvog dana mjeseca koji slijedi nakon razdoblja od dvije godine od datuma stupanja na snagu provedbenih akata iz članka 25.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 27. studenoga 2024.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednica	*Predsjednik*
R. METSOLA	BÓKA J.

PRILOG I.

OBRAZAC ZAHTJEVA ZA PRIJENOS KAZNENOG POSTUPKA

Kako je naveden u članku 8. stavku 1. Uredbe (EU) 2024/3011

Svrha je ovog obrasca zahtjeva: ☐ savjetovati se o mogućem prijenosu kaznenog postupka ☐ zatražiti prijenos kaznenog postupka

ODJELJAK A: Uključena tijela Država podnositeljica zahtjeva: ..... Tijelo podnositelj zahtjeva: ..... Država primateljica zahtjeva: ..... Tijelo primatelj zahtjeva: ..... Tijelo u državi primateljici zahtjeva s kojim je provedeno savjetovanje prije ovog zahtjeva (ako je primjenjivo): .....

ODJELJAK B: Identitet osumnjičenika ili okrivljenika
1. Identifikacija osumnjičenika ili okrivljenika
☐ osumnjičenik ili okrivljenik još nije identificiran
☐ osumnjičenik ili okrivljenik je identificiran
Ako je osumnjičenik ili okrivljenik već identificiran:
Navedite sve poznate informacije o identitetu osumnjičenika ili okrivljenika. Ako je riječ o više osoba, navedite informacije za svaku osobu[1].

i. Za fizičku osobu (fizičke osobe):

Prezime:
Ime (imena):
Druga relevantna imena, ako postoje:
Pseudonimi, ako postoje:
Spol:
Državljanstvo:
Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja, ako je dostupan:
Vrsta i broj identifikacijskih isprava (npr. osobna iskaznica, putovnica), ako su dostupni:
.....
Datum rođenja:
Mjesto rođenja:
Boravište i/ili poznata adresa (ako adresa nije poznata, navedite posljednju poznatu adresu):
.....
Radno mjesto (uključujući podatke za kontakt):
Ostali podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona):
Jezik ili jezici koje osoba razumije:
Ostale relevantne informacije:
Molimo da opišete aktualni položaj dotične osobe u pogledu postupka:
☐ osumnjičenik
☐ okrivljenik
☐ nadležna tijela obavijestila su osumnjičenika ili okrivljenika da ga se sumnjiči odnosno da je okrivljen za počinjenje kaznenog djela
☐ nadležna tijela nisu obavijestila osumnjičenika ili okrivljenika da ga se sumnjiči odnosno da je okrivljen za počinjenje kaznenog djela
☐ podignuta je optužnica protiv osumnjičenika ili okrivljenika u relevantnom kaznenom postupku
☐ osumnjičeniku ili okrivljeniku oduzeta je sloboda za potrebe relevantnog kaznenog postupka u sljedećem razdoblju: od …….. do ……..(format: dd.mm.gggg.).

[1] U elektroničkom obrascu zahtjeva mogao bi se predvidjeti padajući izbornik koji omogućuje različite unose za svakog osumnjičenika/okrivljenika.

ii. Za pravnu osobu (pravne osobe):

Naziv: .....
Vrsta pravne osobe: .....
Skraćeni naziv, uobičajeni naziv ili poslovni naziv, ako je primjenjivo:
.....
Adresa registriranog sjedišta/ureda: .....
Registarski broj: .....
Adresa pravne osobe: .....
Ostali podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona): .....
Naziv predstavnika pravne osobe: .....
Ostale relevantne informacije: .....
Molimo da opišete aktualni položaj dotične pravne osobe u pogledu postupka:
☐ osumnjičenik
☐ okrivljenik
☐ nadležna tijela obavijestila su dotičnu pravnu osobu da je se sumnjiči odnosno da je okrivljena za počinjenje kaznenog djela
☐ nadležna tijela nisu obavijestila dotičnu pravnu osobu da je se sumnjiči odnosno da je okrivljena za počinjenje kaznenog djela
☐ podignuta je optužnica protiv dotične pravne osobe u relevantnom kaznenom postupku
2. Očitovanje osumnjičenika ili okrivljenika:
☐ osumnjičenik ili okrivljenik predložio je pokretanje postupka prijenosa kaznenog postupka
☐ osumnjičenik ili okrivljenik obaviješten je o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos
☐ osumnjičenik ili okrivljenik nije obaviješten o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos / očitovanje osumnjičenika ili optuženika nije zatraženo jer:
☐ to bi ugrozilo povjerljivost istrage ili je na drugi način dovelo u pitanje
☐ osobu se nije moglo pronaći ili se nije moglo do nje doći unatoč razumnim naporima
☐ osumnjičenik ili okrivljenik očitovao se o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos. To je očitovanje priloženo ovom zahtjevu. Vidjeti privitak.
.....
.....
☐ osumnjičenik ili okrivljenik nije se očitovao o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos

ODJELJAK C: Identitet žrtve (žrtava)[2]

1. Navedite sve poznate informacije o identitetu žrtve. Ako je riječ o više osoba, navedite informacije za svaku osobu.

i. Za fizičku osobu (fizičke osobe)

Prezime: .....
Ime (imena): .....
Spol: .....
Državljanstvo: .....
Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja, ako je dostupan: .....
Vrsta i broj identifikacijskih isprava (npr. osobna iskaznica, putovnica), ako su dostupni:
.....
Datum rođenja: .....
Mjesto rođenja: .....
Boravište i/ili poznata adresa (ako adresa nije poznata, navedite posljednju poznatu adresu):
.....
Ostali podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona): .....
Jezik ili jezici koje osoba razumije: .....
Ostale relevantne informacije: .....

ii. Za pravnu osobu (pravne osobe):

Naziv: .....
Vrsta pravne osobe: .....
Skraćeni naziv, uobičajeni naziv ili poslovni naziv, ako je primjenjivo:
.....
Adresa registriranog sjedišta/ureda: .....
Registarski broj: .....
Adresa pravne osobe: .....
Ostali podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona): .....
Naziv predstavnika pravne osobe: .....
Ostale relevantne informacije: .....

2. Očitovanje žrtve (žrtava)

☐ jedna ili više žrtava predložile su pokretanje postupka prijenosa kaznenog postupka

☐ jedna ili više žrtava, koje borave ili imaju poslovni nastan u državi podnositeljici zahtjeva i koje dobivaju informacije o kaznenom postupku u skladu s člankom 6. stavkom 1. Direktive 2012/29/EU ili koje, ako je riječ o pravnoj osobi, dobivaju takve informacije u skladu s nacionalnim pravom, obaviještene su o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos

☐ jedna ili više žrtava, koje borave ili imaju poslovni nastan u državi podnositeljici zahtjeva i koje dobivaju informacije o kaznenom postupku u skladu s člankom 6. stavkom 1. Direktive 2012/29/EU ili koje, ako je riječ o pravnoj osobi, dobivaju takve informacije u skladu s nacionalnim pravom, nisu obaviještene o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos jer bi to ugrozilo povjerljivost istrage ili je na drugi način dovelo u pitanje

☐ jedna ili više žrtava očitovale su se o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos. To je očitovanje priloženo ovom zahtjevu. Vidjeti privitak.

.....
.....

☐ nijedna žrtva nije se očitovala o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos.

---

[2] Ako je riječ o više žrtava, mogao bi se predvidjeti padajući izbornik.

ODJELJAK D: Sažetak činjenica i njihova pravna kvalifikacija

1. Opis postupanja koje čini kazneno djelo (kaznena djela) u vezi s kojim je podnesen zahtjev i sažetak činjeničnog stanja:

.....

.....

2. Postupak je u fazi:

☐ istrage / kaznenog progona

☐ suđenja

2.1. Navedite dodatne pojedinosti o aktualnom statusu istrage / kaznenog progona ili suđenja:

.....

3. Priroda i pravna klasifikacija kaznenog djela ili kaznenih djela za koje je podnesen zahtjev, uključujući informacije o maksimalnoj kazni za relevantna kaznena djela te o relevantnim pravnim odredbama koje se odnose na kazne:

.....

4. Informacije o svim radnjama kojima se prekida ili obustavlja rok zastare za kazneno djelo ili kaznena djela za koja je podnesen zahtjev:

.....

.....

Odjeljak E: Informacije o postupku u državi podnositeljici zahtjeva

1. Sve istražne ili druge postupovne mjere koje je poduzela država podnositeljica zahtjeva (molimo opišite):

i. mjere za sprečavanje bijega osumnjičenika ili okrivljenika ili druge preventivne mjere:

.....

.....

ii. mjere zamrzavanja:

.....

.....

iii. istražne mjere:

.....

.....

2. Informacije o prikupljenim dokazima

Sljedeći materijali i dokumenti prikupljeni su za vrijeme kaznenog postupka u državi podnositeljici zahtjeva (molimo opišite):

.....

.....

ODJELJAK F: Razlozi za zahtjev

1. Razlozi za zahtjev, uključujući obrazloženje o tome zašto je prijenos potreban i primjeren, te procjena učinka prijenosa na prava osumnjičenika ili okrivljenika i žrtve ili više njih:

.....

.....

.....

.....

2. Kriteriji za zahtijevanje prijenosa kaznenog postupka:

☐ kazneno djelo počinjeno je u cijelosti ili djelomično na državnom području države primateljice zahtjeva ili su većina učinaka kaznenog dijela ili znatan dio štete koji su dio obilježja kaznenog djela nastali na državnom području države primateljice zahtjeva i ti učinci ili ta šteta dio su obilježja kaznenog djela

☐ jedan ili više osumnjičenika ili okrivljenika državljani su države primateljice zahtjeva ili u njoj imaju boravište

☐ jedan ili više osumnjičenika ili okrivljenika nalaze se u državi primateljici zahtjeva, a ta država odbija predati te osobe državi podnositeljici zahtjeva na temelju: i. članka 4. točke 2. Okvirne odluke 2002/584/PUP; ii. članka 4. točke 3. Okvirne odluke 2002/584/PUP ako se takvo odbijanje ne temelji na pravomoćnoj presudi koja je izrečena toj osobi za isto kazneno djelo i koja sprječava daljnji kazneni postupak; ili iii. članka 4. točke 7. Okvirne odluke 2002/584/PUP

☐ jedan ili više osumnjičenika ili okrivljenika za koje je izdan europski uhidbeni nalog nalaze se u državi primateljici zahtjeva i ta država odbija predati te osobe ako utvrdi da, u iznimnim situacijama, postoje opravdani razlozi da se na osnovi konkretnih i objektivnih dokaza vjeruje da bi zbog posebnih okolnosti tog predmeta predaja podrazumijevala očitu povredu relevantnog temeljnog prava sadržanog u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji i u Povelji Europske unije o temeljnim pravima

☐ većina dokaza relevantnih za istragu nalazi se u državi primateljici zahtjeva ili većina relevantnih svjedoka ima boravište u toj državi

☐ u državi primateljici zahtjeva u tijeku je kazneni postupak protiv osumnjičenika ili okrivljenika u vezi s istim, djelomično istim ili drugim činjenicama;

☐ u državi primateljici zahtjeva vodi se kazneni postupak u vezi s istim, djelomično istim ili povezanim činjenicama protiv drugih osoba

☐ jedan ili više osumnjičenika ili okrivljenika služe ili trebaju služiti kaznu koja uključuje oduzimanje slobode u državi primateljici zahtjeva

☐ izvršavanje kazne u državi primateljici zahtjeva vjerojatno će poboljšati izglede za društvenu rehabilitaciju osuđene osobe ili postoje drugi razlozi zbog kojih bi izvršavanje kazne u državi primateljici zahtjeva bilo prikladnije

☐ jedna ili više žrtava državljani su države primateljice zahtjeva ili u njoj borave.

☐ nadležna tijela država članica postigla su konsenzus na temelju Okvirne odluke 2009/948/PUP, ili na drugi način, o koncentraciji kaznenih postupaka u jednoj državi članici

☐ drugi razlozi (molimo navedite):

.....

.....

ODJELJAK G: Dodatne informacije i zahtjevi (ako je primjenjivo)

1. Ako je to relevantno, navedite informacije povezane s ranijim europskim uhidbenim nalogom, europskim istražnim nalogom ili drugim zahtjevom za pomoć: .....
.....

2. Druge dodatne informacije, ako su relevantne:
.....
.....

3. Navedite sve posebne uvjete obrade prenesenih osobnih podataka koje tijelo primatelj zahtjeva mora poštovati (članak 9. stavak 3. Direktive (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća[3]):
.....
.....

4. Popis privitaka:
.....
.....

ODJELJAK H: Pojedinosti o tijelu koje je izdalo zahtjev i, ako je primjenjivo, imenovanom središnjem tijelu

1. Naziv tijela koje je izdalo zahtjev: .....
Ime predstavnika / kontaktna točka: .....
Spis br.: .....
Adresa: .....
Telefonski broj: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada) .....
E-adresa: .....
Jezici na kojima je moguće komunicirati s tijelom podnositeljem zahtjeva:
.....

2. Ako se razlikuju od prethodno navedenih, podaci za kontakt osobe ili osoba kojima se treba obratiti radi dobivanja dodatnih informacija ili radi poduzimanja praktičnih mjera za prijenos dokaza:
Ime/funkcija/organizacija: .....
Adresa: .....
E-adresa: .....
Telefonski broj: .....

3. Središnje tijelo, ako je primjenjivo
Ime/funkcija/organizacija: .....
Adresa: .....
E-adresa: .....
Telefonski broj: .....

4. Jezici na kojima je moguće komunicirati sa središnjim tijelom:
.....

Elektronički potpis:[4]

[3] Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89.).

[4] U skladu s člankom 7. Uredbe (EU) 2023/2844.

ODJELJAK I: Pojedinosti o pravosudnom tijelu države podnositeljice zahtjeva koje je ovjerilo zahtjev (ako je primjenjivo)

1. Naziv tijela koje je ovjerilo zahtjev: .....

Ime predstavnika / kontaktna točka: .....

Spis br.: .....

Adresa: .....

Telefonski broj: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada) .....

E-adresa: .....

Jezici na kojima je moguće komunicirati s tijelom koje je ovjerilo zahtjev:

.....

2. Navedite bi li glavna kontaktna točka za državu primateljicu zahtjeva trebala biti:

☐ tijelo podnositelj zahtjeva

☐ tijelo koje je ovjerilo zahtjev

Elektronički potpis:

PRILOG II.

Obrazac iz članka 6. stavka 5. Uredbe (EU) 2024/3011

Svrha je ovog obrasca zatražiti Vašu pomoć u pružanju informacija osumnjičeniku/okrivljeniku i traženju očitovanja osumnjičenika/okrivljenika u pogledu namjere izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka. Molimo vas da popunite i pošaljete dio B ovog obrasca.

Dio A

I. Nadležna tijela

Država podnositeljica zahtjeva:

.....

Tijelo podnositelj zahtjeva:

.....

Broj predmeta u državi podnositeljici zahtjeva:

.....

Država primateljica zahtjeva:

.....

Tijelo primatelj zahtjeva:

.....

Informacije o odgovarajućem/usporednom kaznenom postupku u državi primateljici zahtjeva, ako su dostupne:

.....

Tijelo u državi primateljici zahtjeva s kojim je provedeno savjetovanje prije primitka ovog zahtjeva za pomoć (ako je primjenjivo):

.....

II. Identitet osumnjičenika/okrivljenika (ili više njih)

(i) Za fizičku osobu (fizičke osobe):

Prezime: .....

Ime (imena): .....

Druga relevantna imena, ako postoje: .....

Pseudonimi, ako postoje: .....

Spol: .....

Državljanstvo: .....

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja, ako je dostupan: .....

Vrsta i broj identifikacijskih isprava (npr. osobna iskaznica, putovnica), ako su dostupni:

.....

Datum rođenja: .....

Mjesto rođenja: .....

Boravište i/ili poznata adresa (ako adresa nije poznata, navedite posljednju poznatu adresu):

.....

Radno mjesto (uključujući podatke za kontakt), ako je dostupno: .....

Drugi podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona), ako su dostupni: .....

Jezik (jezici) koji osoba razumije, ako je to dostupno: .....

Druge relevantne informacije, ako su dostupne: .....

(ii) Za pravnog zastupnika (ako je primjenjivo i u slučaju da se to smatra potrebnim s obzirom na dob ili fizičko ili mentalno stanje osumnjičenika ili okrivljenika):

Prezime: .....

Ime (imena): .....

Druga relevantna imena, ako postoje: .....

Državljanstvo: .....

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja, ako je dostupan: .....

Vrsta i broj identifikacijskih isprava (npr. osobna iskaznica, putovnica), ako su dostupni:

.....

Datum rođenja: .....

Mjesto rođenja: .....

Boravište i/ili poznata adresa (ako adresa nije poznata, navedite posljednju poznatu adresu):

.....

Podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona), ako su dostupni: .....

Jezik (jezici) koji osoba razumije, ako je to dostupno: .....

Druge relevantne informacije, ako su dostupne: .....

(iii) Za pravnu osobu (pravne osobe):

Naziv: .....

Vrsta pravne osobe: .....

Skraćeni naziv, uobičajeni naziv ili poslovni naziv, ako je primjenjivo:

.....

Adresa registriranog sjedišta/ureda:

.....

Registarski broj: .....

Adresa pravne osobe:

.....

Drugi podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona), ako su dostupni:

.....

Ime predstavnika pravne osobe:

.....

Druge relevantne informacije, ako su dostupne:

.....

Elektronički potpis:

Dio B

Obrazac za pružanje informacija osumnjičeniku/okrivljeniku i traženje očitovanja osumnjičenika/okrivljenika o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka[1]

A **Informacije koje treba pružiti osumnjičeniku/okrivljeniku** (ispunjava tijelo podnositelj zahtjeva)

…….. [tijelo podnositelj zahtjeva] iz …….. [država podnositeljica zahtjeva][2] obavješćuje Vas, ……. [osumnjičenik/okrivljenik], o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka pokrenutog protiv Vas, s referentnim brojem …….., u …… [država primateljica zahtjeva], u skladu s člankom 6. Uredbe (EU) 2024/3011 Europskog parlamenta i Vijeća o prijenosu postupaka u kaznenim stvarima.

Informacije o kaznenom postupku koji treba prenijeti

Opis postupanja i činjenica na kojima se temelji kazneno djelo ili kaznena djela za koja se namjerava izdati zahtjev za prijenos kaznenog postupka te njihova pravna kvalifikacija:

.....
.....
.....
.....
.....

[1] Dostaviti osumnjičeniku/okrivljeniku na jeziku koji ta osoba razumije.

[2] U elektroničkom obrascu mogao bi se predvidjeti padajući izbornik koji omogućuje odabir odgovarajuće države članice.

B **Očitovanje osumnjičenika/okrivljenika o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka** (ispunjava tijelo primatelj zahtjeva)

1. Pozivamo Vas da se, ako to želite, očitujete o namjeri ….. [tijelo podnositelj zahtjeva] iz ……. [država podnositeljica zahtjeva][3] da izda zahtjev za prijenos kaznenog postupka pokrenutog protiv Vas u …[država primateljica zahtjeva][4].

Moje je mišljenje o prijenosu kaznenog postupka:

☐ **pozitivno**

☐ **negativno**

Ako želite, navedite razloge:

……
……...

2. Ako je primjenjivo: Informacije o namjeri izdavanja zahtjeva za prijenos kaznenog postupka i očitovanje osumnjičenika/okrivljenika mogu se dostaviti i usmeno i zabilježiti u skladu s postupkom evidentiranja podataka prema nacionalnom pravu države primateljice zahtjeva.

☐ osumnjičenik/okrivljenik usmeno je dostavio svoje očitovanje. Transkript zapisa prilaže se i dostavlja tijelu podnositelju zahtjeva zajedno s ovim obrascem.

……..…….. (tijelo podnositelj zahtjeva) uzet će Vaše očitovanje u obzir pri odlučivanju o podnošenju zahtjeva za prijenos kaznenog postupka.

Potpis osumnjičenika/okrivljenika:

Potpis tijela primatelja zahtjeva:

---

[3] U elektroničkom obrascu mogao bi se predvidjeti padajući izbornik koji omogućuje odabir odgovarajuće države članice.

[4] Idem.

PRILOG III.

Obrazac iz članka 6. stavka 7. Uredbe (EU) 2024/3011

Svrha je ovog obrasca zatražiti Vašu pomoć u pružanju informacija osumnjičeniku/okrivljeniku o izdavanju zahtjeva za prijenos kaznenog postupka.

Dio A

I. Nadležna tijela

Država podnositeljica zahtjeva:

.....

Tijelo podnositelj zahtjeva:

.....

Broj predmeta u državi podnositeljici zahtjeva:

.....

Država primateljica zahtjeva:

.....

Tijelo primatelj zahtjeva:

.....

Informacije o odgovarajućem/usporednom kaznenom postupku u državi primateljici zahtjeva, ako su dostupne:

.....

Tijelo u državi primateljici zahtjeva s kojim je provedeno savjetovanje prije primitka ovog zahtjeva za pomoć (ako je primjenjivo):

.....

II. Identitet osumnjičenika/okrivljenika (ili više njih)

(i) Za fizičku osobu (fizičke osobe):

Prezime: .....

Ime (imena): .....

Druga relevantna imena, ako postoje: .....

Pseudonimi, ako postoje: .....

Spol: .....

Državljanstvo: .....

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja, ako je dostupan: .....

Vrsta i broj identifikacijskih isprava (npr. osobna iskaznica, putovnica), ako su dostupni:

.....

Datum rođenja: .....

Mjesto rođenja: .....

Boravište i/ili poznata adresa (ako adresa nije poznata, navedite posljednju poznatu adresu):

.....

Radno mjesto (uključujući podatke za kontakt), ako je dostupno: .....

Drugi podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona), ako su dostupni: .....

Jezik (jezici) koji osoba razumije, ako je to dostupno: .....

Druge relevantne informacije, ako su dostupne: .....

(ii) Za pravnog zastupnika (ako je primjenjivo i u slučaju da se to smatra potrebnim s obzirom na dob ili fizičko ili mentalno stanje osumnjičenika ili okrivljenika):

Prezime: .....

Ime (imena): .....

Druga relevantna imena, ako postoje: .....

Državljanstvo: .....

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja, ako je dostupan: .....

Vrsta i broj identifikacijskih isprava (npr. osobna iskaznica, putovnica), ako su dostupni:

.....

Datum rođenja: .....

Mjesto rođenja: .....

Boravište i/ili poznata adresa (ako adresa nije poznata, navedite posljednju poznatu adresu):

.....

Podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona), ako su dostupni: .....

Jezik (jezici) koji osoba razumije, ako je to dostupno: .....

Druge relevantne informacije, ako su dostupne: .....

(iii) Za pravnu osobu (pravne osobe):

Naziv: .....

Vrsta pravne osobe: .....

Skraćeni naziv, uobičajeni naziv ili poslovni naziv, ako je primjenjivo:

.....

Adresa registriranog sjedišta/ureda:

.....

Registarski broj: .....

Adresa pravne osobe:

.....

Drugi podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona), ako su dostupni:

.....

Ime predstavnika pravne osobe:

.....

Druge relevantne informacije, ako su dostupne:

.....

Elektronički potpis:

Dio B

Obrazac za pružanje informacija osumnjičeniku/okrivljeniku o izdavanju zahtjeva za prijenos kaznenog postupka[1]

Informacije koje treba pružiti osumnjičeniku/okrivljeniku (ispunjava tijelo podnositelj zahtjeva)

U skladu s člankom 6. stavkom 7. Uredbe (EU) 2024/3011 Europskog parlamenta i Vijeća o prijenosu postupaka u kaznenim stvarima …….. [tijelo podnositelj zahtjeva] iz …….. [država podnositeljica zahtjeva][2] obavješćuje Vas, …… [osumnjičenik/okrivljenik], da je zahtjev za prijenos kaznenog postupka pokrenutog protiv Vas, s referentnim brojem ……, u ……[država primateljica zahtjeva][3] izdan……[datum].

Informacije o kaznenom postupku koji treba prenijeti

Opis postupanja i činjenica na kojima se temelji kazneno djelo ili kaznena djela za koja se namjerava izdati zahtjev za prijenos kaznenog postupka te njihova pravna kvalifikacija:

.....
.....
.....
.....
.....

---

1 Dostaviti osumnjičeniku/okrivljeniku na jeziku koji ta osoba razumije.

2 U elektroničkom obrascu mogao bi se predvidjeti padajući izbornik koji omogućuje odabir odgovarajuće države članice.

3 *Idem*.

PRILOG IV.

Obrazac iz članka 15. stavaka 2. i 4. Uredbe (EU) 2024/3011

Svrha je ovog obrasca zatražiti Vašu pomoć u pružanju informacija osumnjičeniku/okrivljeniku nakon donošenja odluke o zahtjevu za prijenos kaznenog postupka.

Dio A

I. Nadležna tijela

Država podnositeljica zahtjeva:

.....

Tijelo podnositelj zahtjeva:

.....

Broj predmeta u državi podnositeljici zahtjeva:

.....

Država primateljica zahtjeva:

.....

Tijelo primatelj zahtjeva:

.....

Broj predmeta u državi primateljici zahtjeva, ako je dostupan:

.....

II. Identitet osumnjičenika/okrivljenika (ili više njih)

i. Za fizičku osobu (fizičke osobe):

Prezime: .....

Ime (imena): .....

Druga relevantna imena, ako postoje: .....

Pseudonimi, ako postoje: .....

Spol: .....

Državljanstvo: .....

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja, ako je dostupan: .....

Vrsta i broj identifikacijskih isprava (npr. osobna iskaznica, putovnica), ako su dostupni:

.....

Datum rođenja: .....

Mjesto rođenja: .....

Boravište i/ili poznata adresa (ako adresa nije poznata, navedite posljednju poznatu adresu):

.....

Radno mjesto (uključujući podatke za kontakt), ako je dostupno: .....

Drugi podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona), ako su dostupni: .....

Jezik (jezici) koji osoba razumije, ako je to dostupno: .....

Druge relevantne informacije, ako su dostupne: .....

(ii) Za pravnu osobu (pravne osobe):

Naziv: .....

Vrsta pravne osobe: .....

Skraćeni naziv, uobičajeni naziv ili poslovni naziv, ako je primjenjivo:

.....

Adresa registriranog sjedišta/ureda:

.....

Registarski broj: .....

Adresa pravne osobe: .....

.....

Drugi podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona), ako su dostupni:

.....

Ime predstavnika pravne osobe:

.....

Druge relevantne informacije, ako su dostupne:

.....

Elektronički potpis:

Dio B

Obrazac za pružanje informacija osumnjičeniku/okrivljeniku nakon donošenja odluke o zahtjevu za prijenos kaznenog postupka[1]

Zahtjev za prijenos kaznenog postupka pokrenutog protiv Vas, ……. [osumnjičenik/okrivljenik], s referentnim brojem ……., u ……[država primateljica zahtjeva][2] izdan je ……[datum] od strane ……. [tijelo podnositelj zahtjeva] iz …… [država podnositeljica zahtjeva].

1. Informacije o kaznenom postupku koji treba prenijeti

Opis postupanja i činjenica na kojima se temelji kazneno djelo ili kaznena djela za koja je izdan zahtjev za prijenos kaznenog postupka te njihova pravna kvalifikacija:

.....

.....

2. Informacije o prihvaćanju/odbijanju prijenosa kaznenog postupka

Obavješćujemo Vas da je u skladu s člankom 11. stavkom 1. Uredbe (EU) 2024/3011 Europskog parlamenta i Vijeća o prijenosu postupaka u kaznenim stvarima……. [tijelo primatelj zahtjeva] iz ……. [država primateljica zahtjeva][3] ……..[datum]:

☐ **prihvatio/prihvatila/prihvatilo** takav prijenos kaznenog postupka obrazloženom odlukom priloženom ovom obrascu

☐ **odbio/odbila/odbilo** takav prijenos kaznenog postupka.

Ujedno Vas obavješćujemo da u slučaju prihvaćanja prijenosa kaznenog postupka imate pravo na djelotvoran pravni lijek u …….. [država primateljica zahtjeva][4] protiv te odluke. To pravo možete ostvariti u roku od …… [broj] dana od primitka obrazložene odluke o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka priložene ovom obrascu podnošenjem zahtjeva za pravni lijek pred …….. [nadležno tijelo u državi primateljici zahtjeva].

Podaci o nadležnom tijelu u državi primateljici zahtjeva kojem možete podnijeti zahtjev za pravni lijek radi osporavanja odluke o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka, ako je primjenjivo:

Naziv tijela: .....

Spis br.: .....

Adresa: .....

Telefonski broj: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada) .....

E-adresa: .....

---

1 Dostaviti osumnjičeniku/okrivljeniku na jeziku koji ta osoba razumije.

2 U elektroničkom obrascu mogao bi se predvidjeti padajući izbornik koji omogućuje odabir odgovarajuće države članice.

3 *Idem*.

4 *Idem*.

PRILOG V.

Obrazac iz članka 16. stavka 2. Uredbe (EU) 2024/3011

Svrha je ovog obrasca zatražiti Vašu pomoć u pružanju informacija žrtvi ili žrtvama nakon donošenja odluke o zahtjevu za prijenos kaznenog postupka.

Dio A

I. Nadležna tijela

Država podnositeljica zahtjeva:

.....

Tijelo podnositelj zahtjeva:

.....

Broj predmeta u državi podnositeljici zahtjeva:

.....

Država primateljica zahtjeva:

.....

Tijelo primatelj zahtjeva:

.....

Broj predmeta u državi primateljici zahtjeva, ako je dostupan:

.....

II. Identitet žrtve (žrtava)

i. Za fizičku osobu (fizičke osobe):

Prezime: .....

Ime (imena): .....

Druga relevantna imena, ako postoje: .....

Pseudonimi, ako postoje: .....

Spol: .....

Državljanstvo: .....

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja, ako je dostupan: .....

Vrsta i broj identifikacijskih isprava (npr. osobna iskaznica, putovnica), ako su dostupni:

.....

Datum rođenja: .....

Mjesto rođenja: .....

Boravište i/ili poznata adresa (ako adresa nije poznata, navedite posljednju poznatu adresu):

.....

Radno mjesto (uključujući podatke za kontakt), ako je dostupno: .....

Drugi podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona), ako su dostupni: .....

Jezik (jezici) koji osoba razumije, ako je to dostupno: .....

Druge relevantne informacije, ako su dostupne: .....

(ii) Za pravnu osobu (pravne osobe):

Naziv: .....

Vrsta pravne osobe: .....

Skraćeni naziv, uobičajeni naziv ili poslovni naziv, ako je primjenjivo:

.....

Adresa registriranog sjedišta/ureda:

.....

Registarski broj: .....

Adresa pravne osobe:

.....

Drugi podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona), ako su dostupni:

.....

Ime predstavnika pravne osobe:

.....

Druge relevantne informacije, ako su dostupne:

.....

Elektronički potpis:

Dio B

Obrazac za pružanje informacija žrtvi ili žrtvama nakon donošenja odluke o zahtjevu za prijenos kaznenog postupka[1]

Zahtjev za prijenos kaznenog postupka pokrenutog protiv ……. [osumnjičenik/okrivljenik], s referentnim brojem ……, u ……[država primateljica zahtjeva][2] izdan je ……[datum] od strane ……. [tijelo podnositelj zahtjeva] iz …… [država podnositeljica zahtjeva].

1. Informacije o kaznenom postupku koji treba prenijeti

Opis postupanja i činjenica na kojima se temelji kazneno djelo ili kaznena djela za koja je izdan zahtjev za prijenos kaznenog postupka te njihova pravna kvalifikacija:

.....

.....

2. Informacije o prihvaćanju/odbijanju prijenosa kaznenog postupka

Obavješćujemo Vas da je u skladu s člankom 11. stavkom 1. Uredbe (EU) 2024/3011 Europskog parlamenta i Vijeća o prijenosu postupaka u kaznenim stvarima …… [tijelo primatelj zahtjeva] iz …….. [država primateljica zahtjeva][3] ……..[datum]:

☐ **prihvatio/prihvatila/prihvatilo** takav prijenos kaznenog postupka obrazloženom odlukom priloženom ovom obrascu;

☐ **odbio/odbila/odbilo** takav prijenos kaznenog postupka.

Ujedno Vas obavješćujemo da u slučaju prihvaćanja prijenosa kaznenog postupka imate pravo na djelotvoran pravni lijek u …….. [država primateljica zahtjeva][4] protiv te odluke. To pravo možete ostvariti u roku od …… [broj] dana od primitka obrazložene odluke o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka priložene ovom obrascu podnošenjem zahtjeva za pravni lijek pred …….. [nadležno tijelo u državi primateljici zahtjeva].

Podaci o nadležnom tijelu u državi primateljici zahtjeva kojem možete podnijeti zahtjev za pravni lijek radi osporavanja odluke o prihvaćanju prijenosa kaznenog postupka, ako je primjenjivo:

Naziv tijela: .....

Spis br.: .....

Adresa: .....

Telefonski broj: (pozivni broj države) (pozivni broj područja/grada) .....

E-adresa: .....

---

1 Dostaviti žrtvi/žrtvama na jeziku koji razumiju.

2 U elektroničkom obrascu mogao bi se predvidjeti padajući izbornik koji omogućuje odabir odgovarajuće države članice.

3 *Idem*.

4 *Idem*.

PRILOG VI.

Obrazac iz članka 10. stavka 3. Uredbe (EU) 2024/3011

Svrha je ovog obrasca zatražiti Vašu pomoć u pružanju informacija osumnjičeniku/okrivljeniku o povlačenju zahtjeva za prijenos kaznenog postupka.

Dio A

I. Nadležna tijela

Država podnositeljica zahtjeva:

.....

Tijelo podnositelj zahtjeva:

.....

Broj predmeta u državi podnositeljici zahtjeva:

.....

Država primateljica zahtjeva:

.....

Tijelo primatelj zahtjeva:

.....

Informacije o odgovarajućem/usporednom kaznenom postupku u državi primateljici zahtjeva, ako su dostupne:

.....

Tijelo u državi primateljici zahtjeva s kojim je provedeno savjetovanje prije primitka ovog zahtjeva za pomoć (ako je primjenjivo):

.....

II. Identitet osumnjičenika/okrivljenika (ili više njih)

(i) Za fizičku osobu (fizičke osobe):

Prezime: .....

Ime (imena): .....

Druga relevantna imena, ako postoje: .....

Pseudonimi, ako postoje: .....

Spol: .....

Državljanstvo: .....

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja, ako je dostupan: .....

Vrsta i broj identifikacijskih isprava (npr. osobna iskaznica, putovnica), ako su dostupni:

.....

Datum rođenja: .....

Mjesto rođenja: .....

Boravište i/ili poznata adresa (ako adresa nije poznata, navedite posljednju poznatu adresu):

.....

Radno mjesto (uključujući podatke za kontakt), ako je dostupno: .....

Drugi podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona), ako su dostupni: .....

Jezik (jezici) koji osoba razumije, ako je to dostupno: .....

Druge relevantne informacije, ako su dostupne: .....

(ii) Za pravnog zastupnika (ako je primjenjivo i u slučaju da se to smatra potrebnim s obzirom na dob ili fizičko ili mentalno stanje osumnjičenika ili okrivljenika):

Prezime: .....

Ime (imena): .....

Druga relevantna imena, ako postoje: .....

Državljanstvo: .....

Identifikacijski broj ili broj socijalnog osiguranja, ako je dostupan: .....

Vrsta i broj identifikacijskih isprava (npr. osobna iskaznica, putovnica), ako su dostupni:

.....

Datum rođenja: .....

Mjesto rođenja: .....

Boravište i/ili poznata adresa (ako adresa nije poznata, navedite posljednju poznatu adresu):

.....

Podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona), ako su dostupni: .....

Jezik (jezici) koji osoba razumije, ako je to dostupno: .....

Druge relevantne informacije, ako su dostupne: .....

(iii) Za pravnu osobu (pravne osobe):

Naziv: .....

Vrsta pravne osobe: .....

Skraćeni naziv, uobičajeni naziv ili poslovni naziv, ako je primjenjivo:

.....

Adresa registriranog sjedišta/ureda:

.....

Registarski broj: .....

Adresa pravne osobe:

.....

Drugi podaci za kontakt (e-adresa, broj telefona), ako su dostupni:

.....

Ime predstavnika pravne osobe:

.....

Druge relevantne informacije, ako su dostupne:

.....

Elektronički potpis:

Dio B

Obrazac za pružanje informacija osumnjičeniku/okrivljeniku o povlačenju zahtjeva za prijenos kaznenog postupka[1]

Informacije koje treba pružiti osumnjičeniku/okrivljeniku (ispunjava tijelo podnositelj zahtjeva)

…….. [tijelo podnositelj zahtjeva] iz …….. [država podnositeljica zahtjeva][2] obavješćuje Vas, …… [osumnjičenik/okrivljenik], da je zahtjev za prijenos kaznenog postupka pokrenutog protiv Vas, s referentnim brojem ……, u …… [država primateljica zahtjeva][3], izdan …… [datum] povučen u skladu s člankom 10. Uredbe (EU) 2024/3011 Europskog parlamenta i Vijeća o prijenosu postupaka u kaznenim stvarima.

Informacije o relevantnom kaznenom postupku

Opis postupanja i činjenica na kojima se temelji kazneno djelo ili kaznena djela za koja je protiv Vas pokrenut kazneni postupak te njihova pravna kvalifikacija:

.....
.....
.....
.....
.....

---

1 Dostaviti osumnjičeniku/okrivljeniku na jeziku koji ta osoba razumije.

2 U elektroničkom obrascu mogao bi se predvidjeti padajući izbornik koji omogućuje odabir odgovarajuće države članice.

3 *Idem*.